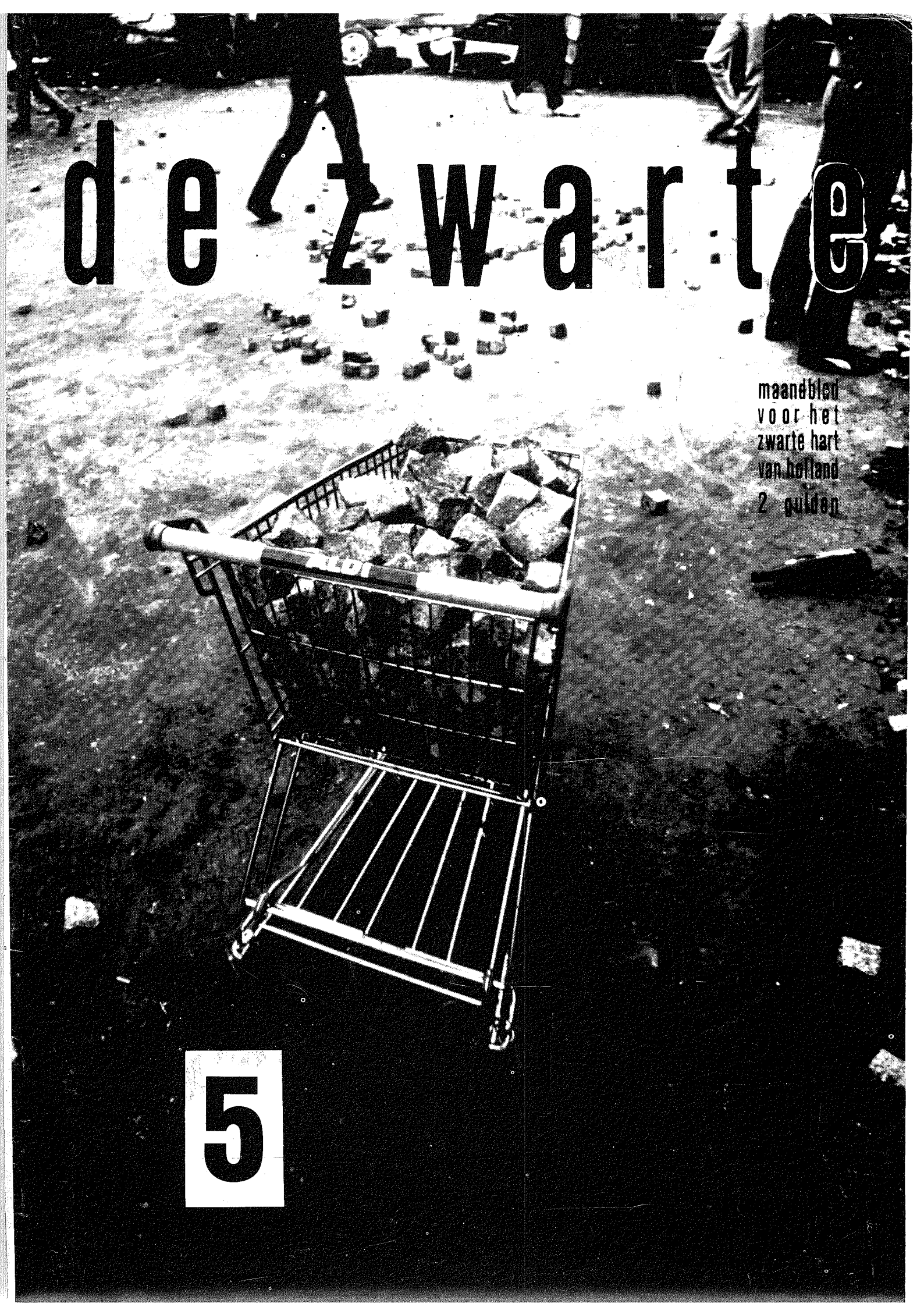

de zwarte

maanblad
voor het
zwarte hart
van holland
2 gulden

5

"De Zwarte", maandblad voor het
zwarte hart van Holland.
Verschijnt in de regio Den Haag,
Leiden, Gouda en Delft.

De samenstellers voelen zich niet zonde
meer verantwoordelijk voor elk
geplaatst artikel.

REDAKTIEADRES:

postbus 10233, Den Haag

BETALINGEN:

Gironummer 3442401

t.n.v. "De Zwarte", Leiden

"Stort kwistig & onbeheerst"

PRIJZEN:

losse nummers twee piek

abbonement elf piek (zes nummers)

post-abonnees 22 piek

gratis voor politieke gevangenen

DRUKKER:

De Bijstand

Buitenom 216

Den Haag

PLAATSELIJKE ZWARTE-PUNTEN

DEN HAAG:

boekhandel "De Grote Leegte"

BOSKOOP:

boekhandel "De Vijfde Kolonne"

LEIDEN:

infowinkel "Alarm"

Delft

DELFT:

"Kaffee Vor

DELFT:

"Kaffee Voorstraat"

- 3 Staat hier naast te lezen
- 4 Kraken in Delft
- 5 Kraken in Gouda
- 6 Kraeke in de Haech
- 7 De Korziaanse Woede
- 8 Kortin in Delft
- 9 Niet meer korten in Den Haag
- 10 De geschenken van Wehkamp
- 11 Nogmaals CDA-bezetting
- 12 De Woensdrechtse val
- 14 Volkel en Greenham: vrouwen
tegen militarisme
- 16 Het revolutionaire perspectief
van de kruisraketten
- 19 The Vancouver Five strike's back
- 20 Revolutie kontra revolutie:
de Miskito's
- 22 Psychiatrie in werkelijkheid
- 23 Nico, Benny en Michael
- 24 Afscheid van het proletariaat
- 25 Studeren of werkloos
- 26 Korte berigte
- 27 en de adressen uit de regio

(G)ellende

De bezuinigingen woeden als een pest-epidemie, die, zoals bekend, vooral sloppenwijken teistert en de villa-wijken op wat uitzonderingen na ongemoeid laat. Gelukkig is er één lichtpuntje: nu het steeds moeilijker wordt om wonen betaalbaar te houden, gaan de 'Oranje-hotels' opnieuw open. Met hun traditie op het gebied van huisvesting van iedereen die in verzet komt tegen de bestaande situatie, geven zij in de toekomst opnieuw onderdak aan (nog meer) totaalweigerars, krakers, demonstranten, politieke vluchtelingen en mensen die geen geld meer hebben om Pampers te kopen, en de grote dozen niet onder hun jas kwijt kunnen.

plakken en kalken of zelfs besluiten zelf de waarschuwing persoonlijk gaan afgeven die hen preventief van verdere wandaden moet weerhouden.

Gemeten naar de rust die kan ontstaan, en het feit dat mensen op goedbetaalde posten hun eigen opsluiting financieren als ze afgezet worden, lijkt de oplossing van het cellen-probleem te liggen bij het opsluiten van de juiste personen. Zo kan het afzetten van een pro-Navo-minister zo'n 2 à 3% van ons nationaal inkomen schelen, en tegelijk vele cellen van demon-stranten vrijmaken.

Helaas, bij Justitie en Binnenlandse zaken hebben ze het te druk om over beleid na te denken. Alleen al het registreren, af luisteren en opsporen van activisten houdt honderden politie-mensen dag en nacht bezig, van Plaatselijke Inlichtingendiensten (PID's) tot infiltranten en betaalde informanten bij (semi-)overheidsdiensten. Bovendien daalt het ervaringspeil bij de politie steeds verder sinds er besloten is de aanvangssalarissen van ambtenaren met soms f300,- per maand te verlagen. Een beleidsvoornemen om wat meer oudere agenten

Gelukkig nog net op tijd komen er zo'n 650 cellen bij, vlak voordat de vele los rondlopende totaalweigerars aan de beurt zijn, en vlak voor de 2 miljoen tot verzet bereide Nederlanders de provincie Brabant tot atoomvrije zone verklaren en de regeringsgebouwen onder de voet lopen.

Eén ding is me niet helemaal duidelijk: Het staat toch onomstotelijk vast dat er minder bedreiging voor de rust en orde is, als de reden voor de ergernis bij mensen, de misstanden die zij constateren worden weggenomen. Een van de basisbeleidsrichtlijnen van politie en justitie is dan ook het voorkomen dat mensen eigen rechter gaan spelen (verginging voorkomen). Logies zou dus zijn preventief de multi-nationals, bankdirecteuren en ont-aarde ministers op te pakken die dagelijks een aanval doen op de bestaanszekerheid van gewone mensen, voor dezen in uiterste machteloosheid ruiten gaan ingooien, protesten

met meer levenservaring aan te trekken zal dan ook wel blijven steken, zolang het voor een gezin onmogelijk is van een aspirantensalaris te leven, tenzij je een huis kraakt!

Tot het moment dat dit gemeengoed is geworden zullen we als 'ervaren maatschappij-hervormers', meer dan wie ook doordrongen van de effecten van politie- en justitiebeleid zelf de lessen aan de politie academie moeten blijven begeleiden.

Het opsluiten van juist die mensen uit onze kringen die het meest principieel hun 'burgerlijke verantwoordelijkheid' op zich nemen, is de beste garantie dat de cellen ook in de toekomst overvol zullen zijn. Repressie lost uiteindelijk alleen de machthebbers op die het toepassen. De bouwstenen voor een rechtvaardig beleid, worden, net als alle bouwstenen, aan de basis gelegd.

ZWARTSCHRIFTER

zwartrijders

Het ziet er naar uit dat de jacht op zwartrijders binnenkort in volle hevigheid van start zal gaan. De boetes naar 40 gulden, stempelautomaten in bussen worden verwijderd, waardoor er veel controleurs vrijkomen, die dan extra op de trams kunnen controleren. En dan hebben we het nog niet eens over de walgelijke razzia's die van tijd tot tijd op de lijnen 8 en 9 worden gehouden.

Veel mensen hebben zich daarom de laatste tijd maar vast in laten schrijven bij de Haagse Zwartrijders Bond.

Wat het geopende jachtseizoen betreft, Justitie heeft het eerste schot al afgevuurd. In opdracht van de officier van justitie deden enkele rechters een inval in het pand van de Sosjale Joenit. De grapjassen kwamen voor de Zwartrijdersbond.

Gepikeerd dat ze niemand van de HZB aantreffen (ze hadden zelfs een touringcar bij zich om de arrestanten af te voeren) rukten ze het HZB-affiche van een raam en namen iemand mee, die ze van opruiing beschuldigden.

Aanzetten tot het plegen van overtredingen en misdrijven dus. Misschien kunnen ze dan ook eens langs het Binnenhof gaan, want als er ergens opgeruid wordt tot zaken als zwart rijden en voordelig winkelen, dan is het daar wel.

De leden van de Zwartrijdersbond laten zich hierdoor niet intimideren.

Zij blijven weigeren de volle prijs te betalen voor openbaar vervoer en willen dit zo openlijk mogelijk doen.

We moeten allemaal een stapje terug. Nou dat doen we dan door te bezuinigen op onze reiskosten.

Voor mensen die geïnteresseerd zijn, het gaat als volgt:

elke maand betaal je aan de H.Z.B. f7,50. Als je een boete krijgt dan schiet je effe die f26,- of f40,- voor en je komt met je bonnetje naar de bond. Daar krijg je het geld dan weer terug.

Het geld dat in de pot zit blijft het eigendom van de leden, die als er een overschot is gezamenlijk bepalen wat er met dit geld gebeurt.

Je kunt je inschrijven woensdag t/m zondag van 16.00 - 19.00 uur in Boekhandel de Grootte Leegte aan het Buitenhof (in de Blauwe Aanslag).

Groetjes van de
Haagse Zwartrijders Bond

DELFT, R'DAMSCHEWEG 51

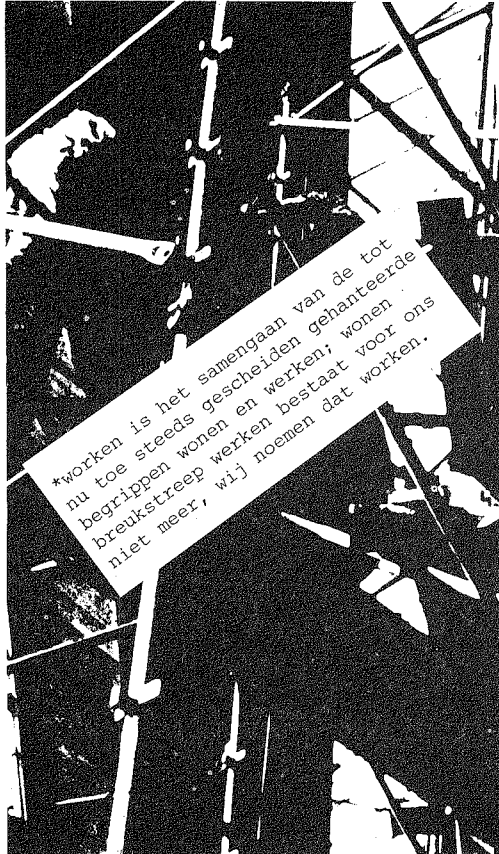
In maart 1984 is het inmiddels 3 jaar geleden dat de voormalige dependance van de v.d. Madeschool werd gekraakt. Dit gebeurde op verzoek van de buurt die bang was dat het gebouw ten prooi zou vallen aan brandstichting en andere vormen van vandalisme. Voor de krakersters was er voldoende reden om het in redelijk goede staat verkerende pand te behouden voor huisvesting; immers, zoals bekend, heerst er een enorme woningnood. Al gauw gingen er verschillende woningzoekenden wonen. Het was moeilijk om in de lokalen zelfstandige wooneenheden te realiseren en zo ontstond het idee om het gekraakte gedeelte van het gebouw geschikt te maken voor groepsbewoning, mede daar er nauwelijks nog een bouwbeleid t.a.v. woongroepen was (een discussie die rond die tijd op volle gang kwam).

Na wat heen en weer verhuizen van verschillende mensen is nu eindelijk een stabiele woongroep ontstaan die in de toekomst graag een geheel wil blijven. Iedereen (9 personen) heeft nu een eigen ruimte waar hij of zij kan wonen of werken. Daarnaast worden het huishouden en andere werkzaamheden gezamenlijk in gemeenschappelijke ruimtes verricht. Verder stonden in het gebouw twee grote ruimtes leeg (een chemie en handenarbeidlokaal). Deze werden bestemd als atelierruimte; immers, ook daar is een groot tekort aan. Inmiddels hebben vier kunstenaars en kunstenaressen er hun atelierruimte.

In de begintijd is van onze zijde regelmatig contact gezocht met de gemeente, zowel schriftelijk als mondeling. Daarin hebben wij verzocht om in overleg te treden over de bestemming van het gebouw. Echter zonder resultaat. Het enige wat we van de gemeente te horen kregen lag in de trant van 'wij beschouwen u als illegale ingebruiknemers en behouden ons het recht voor om tot ontruiming over te gaan' (antwoord van B&W). Door de al te vaak botte en ongeïnteresseerde manier waarop de ambtelijke molen met ons omging zijn we toen zelf op eigen houtje begonnen met het op beperkte schaal uitvoeren van onze plannen.

Eind 1983 kregen we ineens te horen dat B&W plannen hadden het gebouw, of een gedeelte daarvan, te slopen. De berekening waarop deze plannen zijn gebaseerd zijn op z'n zachtst gezegd erg onduidelijk. Middels financiële steun van de stuurgroep HAT konden we door de Planwinkel Delft een tegenonderzoek laten verrichten. Uit het onderzoek bleek dat er binnen bestaande regelingen wel goede en goedkope alternatieven mogelijk zijn. Door dit rapport ho-

pen we op een beter overleg tussen de gemeente, de buurt en ons, de gebruikersters en beworkersters*, zodat goedkope woon- en werkruimte niet hoeft te wijken. Slopen levert alleen maar een gat in de buurt op.

Hieronder nog een beknopt beeld van de beworkersters en onze visie op werken.

Wij bewerken het gebouw met 14 mensen. Naast zeer uiteenlopende interesses zijn er een aantal overeenkomsten: iedereen uit dagelijks zijn/haar creativiteit, manifesteert zichzelf. Hieronder enkele voorbeelden:

Twee beworkers verstaan de kunst van het motorfietsenonderhoud. De meesten van ons zijn al dan niet beroepsmatig (beeldende) kunstenaars. Ook filosofie houdt ons allen bezig. Bijna iedereen is in staat één of meerdere muziekinstrumenten op eigen wijze te bespelen. Drie mensen zijn bezig met film en video. Zes van ons zijn fotograaf te noemen. Drie beworkersters studeren bouwkunde, met ieder een eigen specialisatie: architectuur, restauratie en coöperatief hergebruik van gebouwen. 'NO-MADE', de naam van onze groep, heeft eigenlijk drie betekenissen: .Onze activiteiten ontplooiën wij niet alleen binnen het gebouw,

maar door de gehele randstad; het gebouw is voor de meesten van ons een diuventil: uitvliegen, terugkomen en weer uitvliegen: wij zijn een soort stads-no-maden.

.'NO-MADE' betekent ook: niet voltooid. Dit geldt zowel voor de beworkersters als het gebouw. Wij stellen niet het resultaat voorop maar het proces waardoor alles gestalte krijgt: het gebouw, de schilderijen, motorfietsen, beelden, films, bewonersters, enz..... Werken is voor ons een gebeuren, een proces en een middel om ons te ontplooiën, vorm te geven aan onze creativiteit, ons emanciperen, en een behoorlijk bestaan te verwerven. .Een derde betekenis van 'NO-MADE' is 'niet gemaakt'; dit wil zeggen dat wij een gebouw om in te werken niet zien als een kant en klaar te consumeren product; een behoorlijk onderhouden casco en een aantal basisvoorzieningen voor wat betreft de installaties zijn voldoende; afbouw en inbouw van coöperatieve (functies)voorzieningen om de activiteiten (eten, fietsen repareren, afwassen, ontspannen, muziek maken, rolletjes ontwikkelen, motors repareren, schilderen, beeldhouwen, pissen, wassen, tuinieren, timmeren, tentoonstellen, spullen opbergen, de was doen enz. enz.) mogelijk te maken, doen wij zelf: de know-how is aanwezig. Voor de individuele vertrekken is iedereen zelf verantwoordelijk, maar ook bij het inrichten en afwerken hiervan helpen wij elkaar.

Hierboven werd expres niet gesproken over keukens, zithoeken, muziekstudio's, doka's, e.d. Het gaat ons in de eerste plaats om de activiteit. Het vormgeven aan bovengenoemde voorzieningen willen we doen naar eigen inzicht en behoefte. Voor ons betekent wonen het verrichten van autonome handelingen; het zelf bepalen hoe het gebouw waarin wij werken er uit gaat zien, hoe de ruimtelijke indeling daarvan wordt, en hoe de dingen in elkaar gaan grijpen. Dat wij b.v. tevreden zijn met 1 douche op de begane grond en 1 badkamer op de verdieping bevestigt nog eens het no-made-karakter van de beworkersters en van ons gebouw: beweeglijkheid ook binnen het gebouw leidt tot

KRAAK

Zaterdag 31 maart: Land. Overleg
Pand in Zelfbeheer, 14 uur,
De Sirene, Buitenvoort 7, D.H.

verrassende ontmoetingen en gebeurtenissen. Brandveiligheid en constructie-veiligheid zijn vanzelfsprekende zaken waar wij bij het totstand brengen van de voorzieningen van uitgaan: instortende constructies of kort-

westerkwartier

(OOK DELLUFT)

KRAKEN in GOUDA
of stilte voor de storm?

1984 the continuing story of the Westerkwartier. De stadsvernieuwing begint

Eigenlijk wilden de bewoners helemaal geen nieuwbouw. Toch worden er op dit moment 89 nieuwe woningwetwoningen gebouwd. De afspraak met de buurt is dat de gemeente nu niet verder sloopt maar gaat renoveren.

Op de voorpagina van de Delftse Courant schreeuwen hoogwaardigheidsbekleders van gemeente en woningverenigingen om het hardst dat de afspraak gehouden wordt; vana^m 15 januari zullen werkeloze bouwvakkers 7 huisjes in de Tuinstraat gaan opknappen met behoud van uitkering. Het geheel wordt gefinancierd uit de W.V.M. pot (=werkverruimende maatregelen). Goedkoop en concurrentie vervalsend.

Er wordt meteen aangepakt: 7 bewoners worden op 1-12 op straat gezet. Twee weken later komt de renovatie alweer tot stilstand als een van de huizen in gebruik wordt gegeven. Langzaam komt ook de sloop van de oude huizen op gang door particulier initiatief van de westerkwartier jeugd. Eén van de eigenaarsbewoners van het rijtje aan het woord: "Laten we het Projektburo gaan afbreken". (die zag het dus helemaal niet zitten).

Intussen op het Projektburo: projectleider Kees "heipaal" van Laaren, stadsvernieuwer te Delft (in zijn vrije tijd PSP opperhoofd te Leiden) heeft welgeteld één werkeloze metselaar gevonden die volledig aan de eisen voldoet. Duidelijk is wel dat de renovatie nog jaren wordt uitgesteld. Intussen in de Tuinstraat: enthousiaste kinderen renoveren daken en keukens. Kees v. Laaren verklaart op een buurtvergadering dat hij hen elke morgen even komt aanmoedigen. Hij neemt alle verantwoordelijkheid op zich maar blijft op de subsidie zitten. Gelukkig worden de huizen net op tijd gekraakt en multifunctioneel bewoond (samen boodschappen doen etc.) Mogelijk dat we zelf aan de slag gaan maar dan schrijven we wel weer. Het Projektburo heft zichzelf op vanwege overbodigheid. Groetjes

Kraakoterreu Tuinstraat Delft

Na een paar jaar van actief, en over het algemeen succesvol, KRAKEN, kan nu niets anders dan gekonstateerd worden, dat het kraken in GOUDA danig in het slop zit. De verkrotting heeft, lijkt het, ook in de goudse kraakbeweging huisgehouden.

Hoewel.... hele hopen mensen toch niet tevreden zijn over hun huidige woonsituatie en de leegstand best wel groot te noemen is. Ook het optreden van de kit is relaxed (behoudens de nu toch wel routinematige ziekerijtjes).

Het fenomeen knokploegen is door de jaren heen ook niet verder gekomen dan de vingers op 1 hand.

Toch wordt er om de een of andere reden nauwelijks meer gekraakt.

Wij vragen ons dan af:

what's the difference with the good years?

-een gedachte overigens die 65+ers ook wel eens te binnen wil schieten-

Na een paar sterke borrels en verhalen van gelijke kracht, kwamen we op de volgende redenen die men zou kunnen aanvoeren op de vraag: waarom wordt er niet meer gekraakt?

- alle potentiële krakers zijn onder dak - op een enkeling na is iedereen in slaap gedonderd, aan de dope of zal het hem/haar ene reet roesten

- kontakten tussen mensen die zich vroeger nogal met kraken bezig hielden zijn verwaterd e.d., waardoor allerlei individueel tot stand gekomen initiatieven doodbloeden door gebrek aan samenwerking/stimulans/medewerking e.d. van anderen.

Aanvullend op deze laatste reden, waar wij zelf het meeste voor voelen - optimisties hè - kan er gezegd worden dat van een beetje georganiseerd kraken, kraakspreekuur of een ander bindmiddel nooit sprake is geweest. Zodat het kraken vaak niet meer was dan het verlenen van hand en spandiensten in een wat inside-achtige sfeer....

Kortom dit gefilosofeer afsluitend, willen wij iedereen die zich in het verleden, heden of toekomst bezig heeft c.q. wil houden met kraken in Gouda, vragen om het er maar eens over te hebben, over hoe het kraken in Gouda er voor staat en wat er wellicht moet/kan gebeuren om een stormachtige lente te beleven.

plaats: de Gonz
datum: 27 maart
tijd: 20.00 uur

willen en john

sluiting zijn dingen waar niemand wat aan heeft. Zowel groepsworke als het totstand brengen van bouwkundige voorzieningen is voor ons een vanzelfsprekende zaak, het maakt deel uit van ons dagelijks leven. De aard van het gebouw en de staat waarin het verkeert lenen zich bij uitstek voor onze activiteiten.

**WIJ BLIJVEN
NO - MADE**

NIEUWS?

Kraake in de Haach

GEMEENTE D ALS HUISJES

KRAKERS MOETEN BETALEN VOOR BEDREIGING

In de Haagse wijk Transvaal wordt al jarenlang op grote schaal gekraakt. Net als in de Amsterdamse Staatsliedenbuurt namen krakers en buurtbewoners de woningdistributie in eigen hand. Van gemeentebestuur was al lang geen sprake meer: verkrotting, leegstand en koude sanering bepaalden het beeld.

Sindsdien is er een hoop gebeurd dankzij het buurtverzet. Bijna alle woningen blijven tot het laatste moment bewoond, de bewoners betalen f60,- vanaf het moment dat het groot onderhoud stopt. Jongeren uit de buurt kunnen huizen die nog een paar jaar blijven staan opknappen, met het geld dat voor het dichtmetselen bestemd was. Een doorslaand succes voor krakers en buurtorganisatie, maar de gemeente verloor haar gezicht.

Opnieuw zijn het de krakers die de klappen opvangen. Nadat eerst de jongerenprojecten als excuus gebruikt werden om krakers met geweld te ontruimen, die zelf het probleem zichtbaar hadden gemaakt, begint de gemeente nu aan een laatste prestigieuze slag met de, inmiddels gelegaliseerde, krakers. Ze moeten gaan betalen voor de tijd dat ze als krakers dagelijks door de gemeente bedreigd werden. Knuppels zijn duur tenslotte!

SCHULDBEKENTENIS

Caroline kraakte in februari '82 een huisje in Transvaal: "Al snel werd er bedreigd met ontruiming. Na een paar brieven volgde er een rechtszaak tegen mij en nog twee kraaksters in een vergelijkbare situatie. Deze rechtszaak hebben we gewonnen. Dit was vooral te danken aan het feit dat we toen veel gegevens aan het licht brachten over het wanbeleid van de gemeente. Tot dan toe waren, voor zover mij bekend, alle soortgelijke processen verloren".

Als gevolg van dit proces werden 42 kraakpanden gelegaliseerd. Zij kregen een 'f60,-regeling' en recht op vervangende woonruimte + verhuiskostenvergoeding.

VAN SPEYK OP DE KOFFIE BIJ DE RGD

Zes maart, tien uur waren twee bewoners van de Van Speijkstraat op visite bij de RGD (Rijks Gebouwen Dienst), de beheerder van het pand Schenkkade 50. Voor de zekerheid hadden wij een advocaat bij ons.

Onze advocaat leidde het gesprek in met een verhaal over de ruiltransactie tussen de gemeente en het Rijk. Hij vroeg de RGD de gemeente iets aan te bieden ter compensatie van de gekraakte panden in de Van Speijkstraat. Het voornaamste probleem van de gemeente is namelijk: geld, zo vertelde wethouder Van Otterloo eerder tegen de bewoners.

De gesprekspartners van de RGD vertelden dat de RGD de gemeente geen compensatie in geld kan geven, omdat het geld in de ruiltransactie bestaat uit subsidies van een rijkscommissie voor volkshuisvesting. Hoewel de RGD en die commissie deel uit maken van hetzelfde ministerie, VROM, vond de RGD dat de subsidie een zaak was voor die commissie en dat ze geen moeite voor ons hoeven te doen.

Voor andere mogelijke oplossingen werden we verwezen naar de gemeente.

Onze advocaat vertelde dat wethouder v. Otterloo de bewoners naar de RGD had verwezen en dat het terugverwijzen door de RGD naar de gemeente toch wel erg flauw is.

Ook moet er nog gesproken en beslist worden over de differentiatie in de verbouwingsplannen van bijlage C van de ruilvereenkomst. Hieronder vallen de Van Speijk en de Blauwe Aanslag. Differentiatie wil zeggen dat er nog bekeken moet worden hoeveel verschillende wooneenheden worden gerealiseerd, één, twee of drie persoons, en hoe duur de huren worden.

De RGD is tenslotte ook gewoon bezig met de bouwplanprocedure voor hun HAT-eenheden. Hoewel de Van Speijkstraat niet wordt niet wordt genoemd in de lijst van openbare bouwplannen, is een verbouwingsplan al door de welstandskommissie goedgekeurd.

Volgens de heren van de RGD was over de Van Speijk al beslist wat dit betreft. De houding van de RGD ten opzichte van de Van Speijk is alsof het pand leeg staat. Ze willen wel met ons praten, maar geen rekening met ons houden. Onze advocaat noemde dit struisvogelpolitiek. De RGD vertelde nog dat er contractueel in juni begonnen moest worden met bouwen, maar volgens de advocaat hoeft dit pas volgend jaar juni. De heren keken het na in het contract en konden het niet tegenspreken.

Voordat we opstapten vertelden ze nog dat het waarschijnlijk is dat de eigenaar van het gedeelte van het pand dat ze gehuurd hadden, schadevergoeding gaat eisen, omdat de RGD het niet leeg heeft opgeleverd na het beëindigen van het huurcontract.

EN HAAG

MELKER

angry
young

KORZO

Patent pending in principal countries of the world

Caroline: "Toen mij het huurkontraakt aangeboden werd, bleek dat ik ook een 'schuldbekentenis' moest tekenen, voor zgn. achterstallige huur. Achterstallige huur gold volgens hen voor de gekraakte periode, terwijl ze mij in die tijd met ontruiming en proces bedreigden.

Ik heb toen geweigerd dat te betalen, maar heb wel elke maand braaf f63,05 overgemaakt (de huur vanaf dat moment). Daarna heb ik niets meer gehoord, waaruit ik opmaakte dat het wel goed zat. Toen de sloop van de straat in zicht kwam, \pm 1/2 jaar geleden, kwam iemand van de woningbouwvereniging mij, net als bij ieder ander, vragen wat voor woning ik zou willen hebben. Nu, een half jaar later, heb ik inderdaad een woning gekregen!"

KRAKERS HEBBEN HUURACHTERSTAND!

Bij het ophalen van het verhuiscgeld bleek dat ze alsnog de 'achterstallige huur' (f750,-) wilden innen door ze in te houden op de verhuiskostenvergoeding.

Caroline: "Toen ik ze om uitleg vroeg kwamen ze me ook nog vertellen dat ze een proces tegen me aanspannen hadden, over de zgn. achterstallige huur. Ze vertelden dat het een proefproces was, want de gemeente wilde nu wel eens geld zien ivm. de achterstallige huur van heel veel kraakster(er)s in Den Haag. Het gaat hier toch om aanzienlijke bedragen, alles bij elkaar".

De uitslag van het proces is dus belangrijk voor alle kraakster(er)s die in een soortgelijke positie zitten. Kortom: iedereen die jarenlang rechteloos bewoner is, maar netjes pogingen blijft doen, alles legaal te maken, en huur wil betalen, loopt het risico te moeten betalen voor de ellende en onzekerheid van de eerste periode.

Het kraakkafee en Komitee Jongeren-Huisvesting (kraak/aktiekas) staan garant voor de proceskosten. We houden je op de hoogte.

"Iedereen is boos", zo luidde de kop van een artikel over Korzo in de Haagsche Courant. En dat klopte ook wel. Wat is er gebeurd?

De initiatiefgroep is nog maar nauwelijks bijgekomen van de aktiedag op 12 febr. en net weer druk bezig met het maken van nieuwe plannen voor de "toekomst". Het initiatief moet doorgaan, er moet geklust worden, geprogrammeerd, enz. Het pand is nog maar net opgesierd met een nieuwe brievenbus of hup er glijdt al een brief naar binnen. van de gemeente. In twee regels wordt even medegedeeld dat we over nog geen vijf dagen op de agenda staan van de commissie cultuur. Er zal gediskussieerd worden over het gebeuren rond KORZO. Altijd aardig om even op de hoogte gesteld te worden.

En wat wordt er dan gezegd in zo'n discussie?

Om te beginnen zijn een aantal raadsleden (VVD en CDA) behoorlijk pissig dat kollegaas uit de linkse hoek zich op die dag vertoond hebben in KORZO. Ze zouden daarmee een zekere goedkeuring aan de krakers geven (goh, misschien wilden ze ook wel weer eens wat goeds zien op kultuurgebied en alsof deze mensen zelf

niet mogen beslissen wat ze in hun vrije tijd doen).

Bovendien wat moet de gemeente met dit stelletje "voordringers", deze groep die op volstrekt illegale wijze hun plannen doordrukken (citaat).

Plotseling wordt er een ongelooflijk stoffig plan uit de kast gehaald, want ooit... heeft de gemeente het FHAT (federatie haags amateur toneel) de belofte gedaan dat zij Corzo konden krijgen. Dat is toen afgeketst op een ontzettend hoge begroting, die ingediend was om het pand gebruiksklaar te maken.

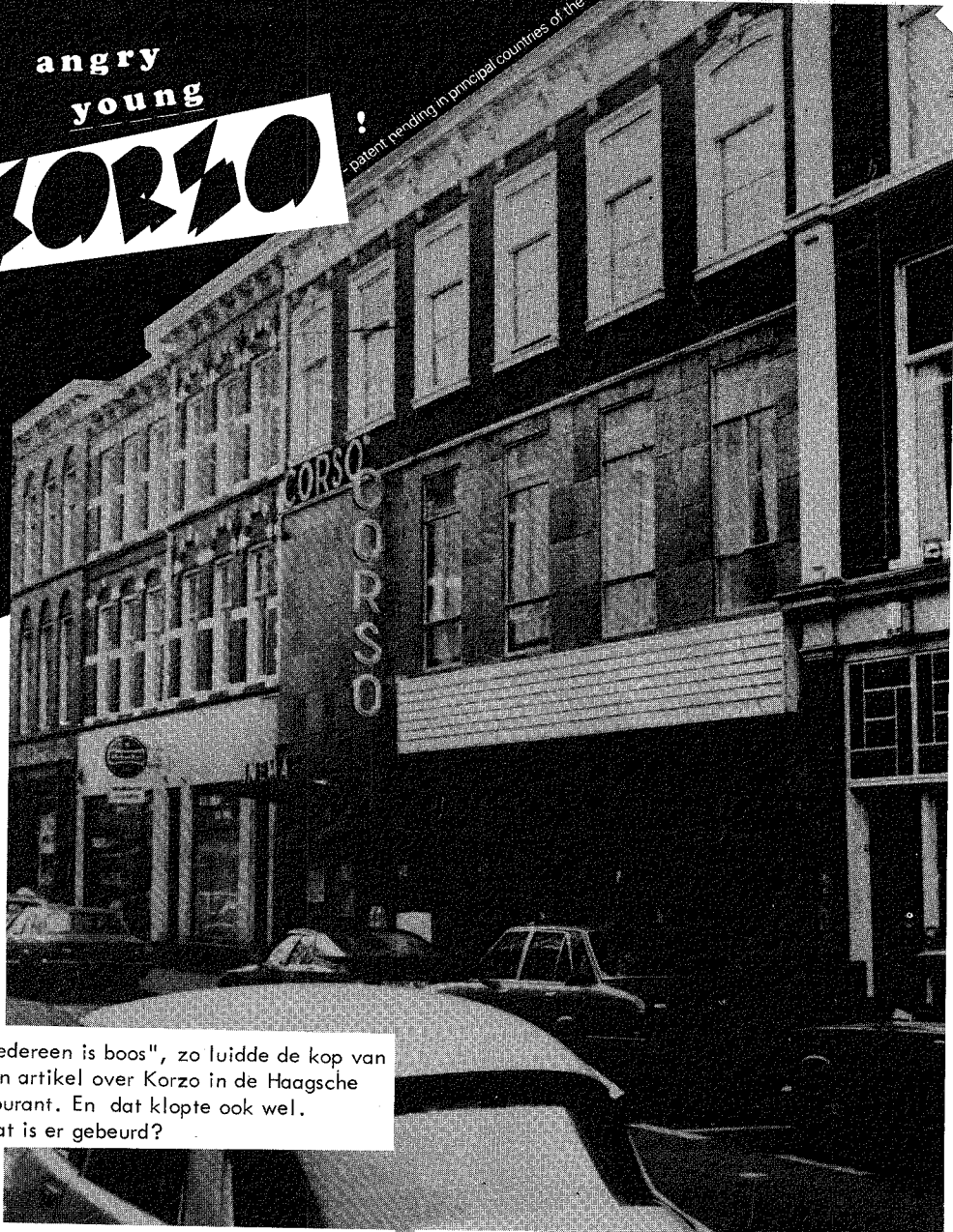
Natuurlijk willen wij voorkomen op een dergelijke manier tegenover elkaar uitgespeeld te worden.

Hoe dan ook de gemeente zit er mee in haar maag, ze kunnen er niet om heen, dat ze een pand vier jaar lang hebben laten verkrotten. En als er dan uiteindelijk een initiatief komt, zoals in dit geval KORZO, weten ze niet hoe snel ze zelf met plannen moeten komen.

Zo is bijv. ook het plan geopperd om C(K)orzo maar gewoon met de grond gelijk te maken.

Wat de gemeente betreft dus nog volop onzekerheiden wat ons betreft: we gaan gewoon door.

Corzo is KORZO

15% KORTING

Per 1 januari zijn de uitkeringen 3% gekort. De regering wil in juni het hele sociale verzekeringsstelsel herzien. Hierbij zullen de uitkeringen veer aanzienlijk dalen. Ondertussen proberen de sociale diensten(s.d.) ook hun bijdrage te leveren aan de bezuinigingen. De controles worden verscherpt, oude regelingen worden uit de motteballen gehaald en de computers worden in stelling gebracht. Zo heeft de s.d. in Delft een nieuw bezuinigingslachtoffer gevonden: "groepsbewoners" met bijstand.

DE WET.
Volgens de ABW(wet) heeft iedere alleenstaande (zonder andere inkomsten) recht op een vast normbedrag bijstand. Als je samen met anderen in èèn huis woont en ingeschreven staat, heb je kans dat je binnenkort 15% gekort wordt. De Kroon (hoogste beroepsinstantie) vindt namelijk dat je dan financieel voordeel hebt en met 15% gekort kunt worden.

GRONDWET.
Door een recente grondwetwijziging heeft de s.d. niet meer aan te tonen dat je financieel voordeel hebt. De korting wordt opgelegd en het slachtoffer moet maar aantonen dat dit voordeel niet bestaat! Fijn geregeld!

DELFT NU.
De 15%-korting wordt in Delft nog niet algemeen toegepast. Al doen de (a)sociale werkers hard hun best. Over de op te leggen 15%-korting bestaat nog geen eenduidige richtlijn. Hierdoor bestaat er nog steeds de kans om een opgelegde korting via een beroep ongedaan te maken. Er worden enkele uitzonderingen gemaakt. Op studentenflats wordt b.v. niet gekort omdat daar de huur individueel wordt betaald.

NIEUW IN DELFT!
Geheel in de sfeer van het afknijplingsbeleid van de regering gaat de s.d. nieuwe richtlijnen maken. Deze moeten het mogelijk maken de 15%

korting algemeen toe te passen, in alle daarvoor in aanmerking komende gevallen. Hierbij wordt de komputer van de s.d. aangesloten op de komputer van het bevolkingsregister. Iedereen die met meer mensen op èèn adres woont kan er dan zo uitgepikt worden.

Verder wordt er op de s.d. over gedacht om krakerskorting te gaan toepassen.

ENKELE TIPS.

- Vertrouw nooit je sociaal werkerster. Probeer te verzwiigen dat er meer mensen op jouw adres wonen. En vertel naastuurlijk nooit de namen van die andere mensen.
- Probeer je zodanig in te schrijven (bij de s.d. èn de gemeente) dat je geen kans loopt op een korting. B.v. op een studentenverdieping.
- Betaal je huur en energierekening individueel. B.v. door een van de bewoners als hoofdhuurder te laten optreden.
- Ga altijd in beroep als er gedreigd wordt met een korting. Inlichtingen en hulp kun je krijgen bij Bureau Rechts-hulp op de Spoor singel en bij het WAK.

83

WAK

SPORRINGEL 39

SPREEKUR: WOENSDAG 10-12 UUR

HANDEN AF
VAN DE
SOCIALE
VERMORVEN-
HEDEN

1970
1971
1972
1973

Postbus 3218
Delft

krakerskorting van de baan

wat oscar
ervan vindt

Na 6 maanden papieren oorlog met GSD en gemeente, vergaderingen, artikelen in allerlei bladen en enkele tientallen bezwaarschriften tegen de 15%-korting is de eerste ronde gewonnen door de getroffen. Op 1 maart deed de commissie Welzijn van de Haagse gemeenteraad eindelijk uitspraak: Hoewel gezamenlijk kraken en een pand samen bewonen als een vorm van kollektief wonen gezien kan worden, is het niet hard te maken dat je dan ook een gemeenschappelijke huishouding voert. Er mag dus niet gekort worden omdat je voordeel zou hebben door samen te wonen.

Hoewel dit in de praktijk betekent dat de bewoners van een aantal grote panden al het ingehouden geld terugkrijgen, betekent dit slechts een erkenning van één van de aangevoerde bezwaren. De korting op de uitkeringen van mensen die wel duidelijk in woongroepen wonen gaat gewoon door, en de bewijslast (dat je helemaal geen onevenredig voordeel hebt door zo te wonen) ligt nog steeds bij degene die gekort wordt. Onderzoek vooraf naar de woonsituatie is ook bij mensen die later gekort werden niet gebeurt.

En passant merkte de wethouder (Bruning, VVD) nog even op dat er in Den Haag niet gekort wordt op de woonlasten-komponent (dus wanneer je weinig of geen huur betaald). Laat me niet lachen, meneer de wethouder, U weet even goed als ik dat de eerste die gekort werd (Met ingang van 1 sept '83), een beschikking kreeg, na lang zeuren, met het verhaal dat hij gekort werd omdat hij in een kraakpand woonde! Daar begon de strijd namelijk mee.

Bovendien... het is wel erg toevalig dat alle behandelde bezwaarschriften tegen 'groeps-korting' van krakers afkomstig waren. Ging het soms toch niet om de samenlevingsvorm, maar om het pesten van krakers?

Het VVD-raadslid van de Laar kon in ieder geval niet nalaten uitgebreid zijn weerzin tegen krakers uit de doeken te doen in de commissievergadering, hoewel dat toch nadrukkelijk niets met de korting van doen had....of wel?

VERVOLG

Het resultaat tot nu toe van de ingediende bezwaren is in feite nihil. De commissie heeft geen uitspraak gedaan over het recht op een zelfstandig inkomen dat met de korting aangetast wordt. Integendeel, door de uitspraken over het wel of niet als woongroep beschouwen van de bewoners van de Blauwe Aanslag, heeft de commissie zich gelijk uitgesproken vóór korting bij 'echte' woongroepen.

Bovendien werd de korting op grond van te weinig (!) woonlasten gewoon ontkend (in de brief waarin zijn bezwaren erkend worden, wordt gesteld dat dit gebeurt omdat duidelijk is geworden dat hij niet een gemeenschappelijke huishouding voert, terwijl hij gekort werd omdat hij 'maar' f100,- woonlasten zou hebben), zodat er nog steeds geen uitspraak is die de woonlasten van krakers erkend als reële kosten.

Ondertussen lijkt ook de kleine behaalde overwinning een Pyrrus-overwinning te worden, omdat er een Rijksregeling zit aan te komen die alle truc's van de GSD gaat legitimeren.

De gemeente buigt zich er eerst nog één keer over in de commissie voor Volkshuisvesting. We zullen ze laten zien dat we hier geen genoeg mee nemen. De woongroepen-organisatie 'Anders Wonen' zal daar inspreken, evenals de werkgroep tegen de 15%-kortingen. Laat ze merken wat je er van vindt, donderdag 22 maart op de Groenmarkt. Voor nadere informatie:

Rob (Anders Wonen) tel 464331 of Ilse(werkgroep) tel 800128

Het artikel over de krakerskorting (in De Zwarte nr.1) heeft behalve veel bezwaarschriften, ook een flinke storm door de GSD-kantoren losgelaten. Na eerdere geruchten dat het artikel vele malen gekopieerd bij de GSD rondging, wist de Zwarte-redactie deze maand de hand te leggen op het personeelsblad 'Appèl'. Daarin wordt de discussie weergegeven over het recht van GSD-medewerkers om met hun eigen standpunten t.a.v. het beleid in de publiciteit te treden. Dit alles n.a.v. de interviews van Zwartschrijver met 2 medewerkers.

8 Pagina's lang worden reacties van (vooral) chefs weergegeven, gelardeerd met citaten uit De Zwarte. Informatie bij de eerste geïnterviewden leert dat hen niets gevraagd is. Ontslagdreiging maakt het hen onmogelijk meer los te laten.

Oscar Smit, hoofd Maatschappelijke Bijstand, en daarmee eerste verantwoordelijke voor de dienstbulletins en het advies aan het College, laat zich zeer liberaal uit over de vrijheid van meningsuiting voor 'gewone' medewerkers. Hij doet tegelijk een felle aanval op de, volgens hem, persoonlijke aantijgingen tegen de beleidsmakers.

Gek genoeg kan ik, als schrijver van het artikel, weinig 'persoonlijke' kwalificaties als 'stom' of 'verdacht' in het artikel terugvinden, zoals Smit suggereert. Dat de algemene tendens van de gesprekken met de GSD-medewerkers was dat het apparaat van de GSD 'kliënt-onvriendelijk' is, staat als een paal boven water. Verder lezend in 'Appèl' wordt ik door de bijdragen van andere medewerkers alleen nog maar in die mening gesteekt. De exacte functie van de overleg-vormen is onduidelijk, het hangt van de chef af of hij zichzelf of zijn/haar distrikt vertegenwoordigt, en de indruk van een in papieren vastgelopen besluitvorming bepaald het totaalbeeld. Dat worden nog heel wat persoonlijke gesprekjes, Oscar. De meerderheid van de werkers is tegen de kortingen, dat weet je toch, en erg lekker in dat besluitvormingsapparaat voelen ze zich ook niet. Misschien is het toch niet zo democraties.....

ZS

Utrecht: werklozen aan de vuile was

In een open brief kondigde de WAS (werkgroep afschaffing sollicitatieplicht) afgelopen september aan dat ze zich niet meer willen verantwoorden over de sollicitatieplicht. Deze brief ging onder andere naar de Sociale Dienst.

Wanneer er gevraagd wordt of je gesolliciteerd hebt wordt er gezwegen.

Om duidelijk te maken dat de WAS één groep is, en als zodanig ook behandeld wil worden, gaan zij wanneer een van hen ter controle opgeroepen wordt, er met zijn allen, zwijgend, heen.

Deze manier van actie is gekozen omdat je dan niet zelf een groot financieel risico loopt.

Een straffkorting van 5 procent kan je krijgen en als je daar tegen in beroep gaat hun dan alsnog eventuele sollicitaties laten zien, waardoor je de zaak wint en je geld terug krijgt.

De actie werkt zeker, de ambtenaren zitten met hun handen in het haar. De WAS (of liever het staakkollektief de Vuile Was) roept dan ook iedere werkloze op tot staking en om zich op de kollektieflijst te zetten, waarmee je verklaart je niet te zullen verantwoorden over de sollicitatieplicht.

Verder wil de WAS stiptheidsaxies organiseren, bv. elke maandag precies doen wat je als werkloze moet doen.

- heb je je verslapen, dan bel je op of er tussen 8.30 u en het wakker worden nog werk voor je was.
- vind je een dubbeltje, dan meld je dat als extra inkomsten.
- is je band lek, bel of je dat zelf mag maken.

Dan is er 23 maart WAS-dag. 's Middags tussen 1 en 4 informatie over de WAS, de Vuile Was, BASTA, WAF, NBTa en de axies in Utrecht.

Tevens de laatste stand van zaken mbt de sollicitatieplicht en straffkortingen in Utrecht, teater Insprong met een stuk over de Plicht, een maaltijd van 5 tot 7 (liefst van te voren opgeven, tel. 930610 of de WAS, actie in de stad van 7 tot 1/2 10 en daarna een feest met "effe wennen"

Informatie of nieuwe ideeën
WAS
Palmstraat 22
Utrecht
030-732160 (woensd 13-15u)

Hoe je postorder betaalbaar

In onze suksesserie "Hoe verdien ik mijn abonnement op de Zwarte terug?" deze keer enige nuttige tips over de werkwijze van postorderbedrijven en hoe daarvan gebruik te maken.

verantwoording

Postorderbedrijven horen evenals de grootwinkelbedrijven bij de oplichters. Of het nu is door de uitstalling van artikelen in de winkel of in de grote Wehkampgids, het gaat erom de mensen te verlokken te kopen, nodig of niet. Dat steeds meer mensen daardoor steeds dieper in de schulden komen, baart de postorderbonzen slechts in zoverre zorgen, dat dit ten koste gaat van hun uiteindelijke winsten.

Ik zoek noch voor mezelf noch voor anderen argumenten om te verdedigen wat we in deze serie doen. Ik neem wat ik nodig heb, waar ik de kans krijg, maar ik haal het wel bij het GEB en bij Wehkamp en bij V&D. Natuurlijk, kleine winkeltjes en bedrijfjes helpen mee het systeem in stand te houden en worden gerund door kleine ondernemertjes, die veelal hopen ook zelf nog eens zo groot te worden als meneer Otto of meneer C en A Brenninkmeijer. Maar zij zijn natuurlijk wel door en in het systeem gedwongen. En hoewel ze dat best duidelijk gemaakt moet worden, kan dat misschien ook wel op een andere manier.

Dus daar toch maar niet proletarisch winkelen.

In ieder geval rekenen zij geen 20% rente en werken zij niet met huurkoop zoals de postorderbedrijven. (Huurkoop is afbetaling waarbij het artikel van de leverancier blijft tot het helemaal betaald is. Betaal je niet op tijd je aflossing ben je én het artikel én het al betaalde geld kwijt. Bij kopen op afbetaling is het artikel van jou en moet de leverancier zijn geld maar zien te krijgen.)

Postorderbedrijven werken met een zo groot mogelijke omzet die ze verkrijgen door zo makkelijk mogelijke leveringsvoorwaarden:

- je hoeft je huis niet uit, de catalogus komt thuis,
- je hoeft je huis niet uit, de spullen worden bij je thuis bezorgd,
- je hoeft je huis niet uit, je betaalt als je de spullen wilt houden per giro (de thuisbank, weet je wel)

En dan natuurlijk hele makkelijke betalingsvoorwaarden (tenzij je niet op tijd betaald) Voor f25,- en 1,85% rente per vier weken (hoeveel rente is dat per jaar?) kun je al voor f300,- kopen en voor f100,- per termijn al voor maar liefst f2400,-. In feite kun je net zo veel kopen als je wilt voor 1/24ste plus rente per vier weken.

Nu is de soepelheid waarmee ze moeten leveren natuurlijk ook hun zwakte. Er zijn de laatste jaren drempels ingebouwd, maar als ze te moeilijk gaan doen halen ze hun omzet niet meer. Dus een zeker verlies zullen ze op de koop toe moeten nemen en in de prijs doorberekenen. (Dat wel ja, met alle bijkomsten de etiese vragen voor oplichters van dien ik bedoel, Jan Splinter blijft de lul.)

Kopen doe je dus nu en betalen (of niet) later. Zelfs de eerste termijn betaal je pas nadat je de goederen een week op zicht hebt gehad en hebt besloten ze te houden. De spullen heb je dus en hoe kom je dan onder het betalen uit?

kopen

Je hebt de catalogus besteld en je hebt wat leuke dingetjes uitgezocht. Je bestelt schriftelijk of telefonisch, maar wel op een VALSE NAAM. Want wat je verder ook voor grappen uithaalt, de VALSE NAAM is de kern van de hele truc. Let maar op. Meneer postorderbedrijf levert de spullen af. Kleine pakjes per post, die het pakje zonder meer afgeeft.

Grote pakken per vervoerder. De vervoerder vraagt wel een krabbel op de bestellijst, maar dat stelt niets voor. Als je een briefje op de deur had gehangen dat ze het bij jouw afwezigheid aan de burens af zoude kunnen geven, dan had je buurvrouw mogen tekenen. Dus wie kan daar nog wijs uit.

Meneer p.o.b. begint rekeningen te sturen aan de familie X. Die kun je weggoien want jij bent de familie X niet! Je kunt ze ook als onbestelbaar terug sturen. Maakt niets uit, ze krijgen hoog uit iets eerder door dat ze genaaid zijn. Meneer p.o.b. doet de zaak over aan meneer inkassoburo. Hier geldt hetzelfde. De familie X woont hier niet (meer). Adres verder onbekend. Weet jij veel wat jouw huurders/ logees / medebewoners uitvreten?

derbedrijven maakt

aanbetalen

Eventueel komt er nog een meneer advocaat. Maar ook daarvoor geldt het zelfde. Een en ander gaat vrijwel altijd schriftelijk. Maar ook telefoontjes of mensen aan de deur komen voor, zij het heel zelden. Schrik daar dus maar niet van, hoort erbij en maakt niets uit.

Tenslotte komt er misschien nog een aangezekend schrijven van een deurwaarder of zo. Maar daar kun je niet aankomen ook maar niet proberen want dat is voor de familie X en dat ben jij nog steeds niet.

Meneer p.o.b. kan alleen maar een gerechtelijke procedure beginnen om betaling af te dwingen tegen de familie X. Maar dan moet die eerst gevonden zijn. En als meneer p.o.b. al door heeft dat je toch stiekem de familie X bent, dan zal hij dat aan moeten tonen en dat is een moeilijke en dure zaak. Hooguit kan meneer p.o.b. naar de kit gaan. Die kunnen dan een onderzoek instellen en met een huiszoekingsbevel komen. Ik ken uit de praktijk echter geen voorbeelden dat dat ook gebeurd is.

echt gebeurd

In het landelijke zuidhollandse dorpje B. woonde iemand die er naast andere licht illegale activiteiten zijn broodwinning van maakte om op allerlei adressen zaken te bestellen bij diverse menen p.o.b. en de zaak dan te verpatsen, dat kan dus ook nog. Op een mooie zomerse dag kreeg hij een brief van de plaatselijke kit, die hem uiteraard kende. Meneer p.o.b. was bij de kit informatie gaan vragen over iemand die een bestelling had gedaan, natuurlijk omdat ze daar al zo vaak genaaid waren in die buurt, en of dat wel betrouwbaar was.

Dat was het dus niet en de kit verzocht onze jonge vriend zijn activiteiten in deze richting te staken. Zij zagen meer heil in de waarschuwing dat ze hem wel door hadden, dan in een officieel onderzoek. Dit dus ter geruststelling van aanstaande bestellers en bestellers.

Aanbetalingen moeten betaald worden voor het p.o.b. levert. Er zijn twee soorten aanbetalingen bij de p.o.b. De eerste is een wettelijk verplichte. Als je een artikel bestelt dat meer dan f1000,- kost dan moet het p.o.b. 20% aanbetaling vragen. Dat geldt dus alleen als het om één artikel gaat en niet als het totaalbedrag voor meerdere artikelen samen boven de f1000,- zou komen.

Daarnaast hanteert de p.o.b. vaak bij een eerste bestelling van een nieuwe klant een aanbetaling van 20% om zich in te dekken tegen mensen die de Zwarte lezen. Voor zover mij op dit moment bekend leggen Wehkamp en Neckermann de grens bij een totaalbedrag, dus niet per artikel, van f499,99 per bestelling.

Daarboven wordt een aanbetaling van 20% gerekend. Otto vraagt een aanbetaling van f25,- bij bestellingen waarvan het totaal boven de f150,- komt.

Je kunt dus onder deze aanbetaling uitkomen door eerst wat kleine dingetjes te bestellen en te betalen. Je "krediet" wordt op je betalingsoverzicht vermeld en tot dat bedrag kun je kopen zonder aanbetaling.

Tot slot:

- Eventuele betalingen altijd kontant op het postkantoor doen.
- Altijd een VALSE NAAM gebruiken.
- Niet in paniek raken van boze brieven of telefoontjes van inkassos, advocaten en meer van dat soort ongedierte. Echt het enige dat ze kunnen doen is dreigen.
- Geef je opmerkelijke ervaringen met p.o.b. waar andere mensen nog wat aan kunnen hebben door aan de Zwarte voor verdere publikatie.
- Het werken met een valse naam gaat natuurlijk ook op voor abonnementen, niet op de Zwarte, boekenclubs en meer van dat soort ongein.

Een paar adressen:

Wehkamp, antwoordnummer 1600 Zwolle telefoon 05230-17123
Neckermann, postbus 9, Hulst, telefoon 01140-18100 (50 lijnen)
Otto, antwoordnummer 42, Tilburg, telefoon 013-633355

Als je bij Otto een catalogus aanvraagt kost je dat f6,95. Dat wordt dan wel weer van je eerste rekening afgetrokken, maar daar heb je natuurlijk niet echt veel aan. We blijven openstaan voor tips en ideeën om deze serie eindeloos voort te zetten. Wordt vervolgd (maar niet door de officier van justitie)

Reactie op het stuk van Wout in de Zwarte 4.

In dit stuk levert Wout commentaar op de werklozen-actie van 25 en 30 januari (bezetting CDA-partijburo en gesprek met CDA-top). Hij noemt de volgende twee punten als belangrijke zaken waarmee je rekening moet houden als je iets wil veranderen door actie te voeren: 1. het gevaar van kriminalisering, 2. het gevaar van de repressieve tolerantie. Vervolgens schetst hij een organisatorisch alternatief: "een organisatie mag niet permanent zijn en moet structuren bezitten die de autonomie van groepen en individuen maximaal bevorderen, waarbij de coördinatie en de strijd worden gestimuleerd in plaats van geremd". Deze visie past hij toe op de bovengenoemde actie en komt dan tot de konklusie dat in deze actie "de kiem van de kontra-revolutie gelegd wordt".

Aangezien we Wout nog nodig hebben in de toekomst (actie-vee met herens), willen we hier op reageren. De twee gevaren die Wout noemt zien we ook wel. We zijn het met hem eens dat praten met het CDA niets oplevert, wat met dit gesprek weer is aangetoond. Wat Wout echter niet geheel begrepen heeft is dat ons eerste doel beïnvloeding van de publieke opinie was. De publieke opinie is de legitimatie van de kapitalisten-politiek en die legitimatie moet onderuit geschopt worden. Als wij door een bezetting van het CDA-partijburo kunnen bereiken dat onze woede door meer mensen begrepen en in daden omgezet wordt, zijn we tevreden. Als je daarvoor nog eens moet aantonen dat praten met het CDA geen effect heeft, dan moet je dat doen. Natuurlijk laat het kapitaal zich niet dwingen door enkel de publieke opinie, maar zonder een anti-kapitalistische publieke opinie, kom je geen stap verder. Zie de geschiedenis van deze eeuw.

Wout erkent het gevaar van kriminalisering van acties. In de autonome acties die Wout voorstaat is de kans op kriminalisering door de machthebbers en de publieke opinie levensgroot. Het "opstandig plezier" van de autonome acties komt daardoor vaak neer op zelfbevrediging. Gaat het Wout nou om het "opstandig plezier" of om de effecten?

Tot slot. Waarin we Wout gelijk moeten geven, is dat het principe van de woordvoerders twijfelachtig heeft uitgewerkt tijdens de actie. Dat moet anders bij volgende acties.

rob en arie, delft

Het schijnt dat p.o.b. niet meer leveren op sommige adressen, straten en wijken (stadsvernieuwingsgebieden!) Dat kan opgevat worden als discriminatie en als zodanig doorgegeven worden aan Frits Bom.

de eerste harde axie tegen +raketten is geslaagd, maar "we zijn in de val gelopen"

Woensdrecht - 18 februari. 's Morgens rond half zeven lopen zo'n driehonderd mensen gehaast en met gespannen zenuwen door een mistig donker bos. Nu is het nog openbaar terrein, een kilometer verder maakt een meterhoge rol prikkeldraad daar een einde aan: hier begint de vliegbasis Woensdrecht, artikel 461 Verboden Toegang voor Onbevoegden. Het doel van de aktievoerders, merendeels afkomstig uit de basisgroepen tegen Kerngeweld en Militarisme, ligt verder dan die eerste versperring. Het plan is om een gebouwtje met het omliggende terrein te bezetten, te 'veroveren'. Hiervoor moet een tweede messcherpe rol NATO-prikkeldraad bedwongen worden. Met deze aktie willen we protesteren tegen de voorbereidingen voor de plaatsing van kruisraketten en tegen de aanwezigheid van Amerikanen, die op de vliegbasis aan het experimenteren zijn met schotelantenne-communicatie voor de NATO.

In de persverklaring staat: "We hebben geen enkel vertrouwen meer in het functioneren van dit parlementaire stelsel. Dit systeem maakt ons monddood en politiek wordt als door het lot bepaald. We voeren deze aktie niet omdat we aktiegeil zijn of niets beters te doen hebben, maar omdat we de ernst van de situatie inzien en niet over ons leven laten beschikken."

Binnen enkele minuten staat de materiaalploeg voor de eerste versperring. Mee gesleepte deuren worden over het prikkeldraad gegooid en de demonstranten stromen het verboden terrein op. Ze haasten zich naar de tweede versperring om daarna het gebouwtje open te breken en te bezetten. Koeriers staan met walkie-talkies te wachten op het sein 'Alles veilig' om dan razendsnel telefonies het aktiecentrum in Bergen op Zoom te informeren. Maar er komt een andere boodschap. Als de mensen de tweede rol prikkeldraad naderen, doemen daarachter plotseling tientallen marechaussees op, die rustig staan te wachten. . . .

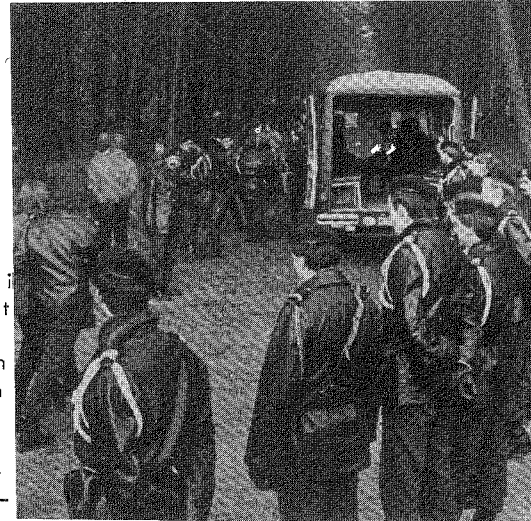
"Stop maar, het is uitgelekt!", schreeuwde iemand. Een golf van teleurstelling gaat door de demonstranten. Wat nu? Snel wordt besloten een menselijke keten rond het zwaar bewaakte terreintje te leggen en dan maar af te wachten. Een koerier haast zich naar een telefoon om het teleurstellende bericht door te geven, maar hoort tot zijn verbazing dat tien minuten eerder de boodschap was binnengekomen dat de aktie was geslaagd. Achteraf bleek die mededeling te slaan op het nemen van de eerste prikkeldraadversperring. Het ANP was daarna direct op de hoogte gebracht en de radionieuwsdienst kwam daardoor die zaterdagmorgen met tegenstrijdige berichten. Het Ministerie van Defensie sprak het bericht namelijk onmiddellijk tegen.

teleurstelling en strijdlust

Op de vliegbasis zijn de marechaussees inmiddels in aktie gekomen. De demonstranten worden naar de rand van het militaire terrein gedreven, aan drie kanten ingesloten zodat ze met hun rug tegen het prikkeldraad staan. Aan de andere kant, het voor iedereen toegankelijke bos, zijn ondertussen vier grote overvalwagens van de Rijkspolitie gearriveerd en tientallen ME'ers houden hier de mensen rustig en zorgen ervoor dat niemand over het prikkeldraad klimt. Na enige tijd lijkt de teleurstelling van de demonstranten weg te ebben en komt de strijdlust weer boven: "Geen man, geen vrouw, geen cent voor het leger!" is de meest geschreeuwde leus.

De ingesloten aktievoerders worden dan in een soort rij geformeerd en één voor één door de marechaussees weggeleid of soms hardhandig gesleept. Wout, een van de demonstranten, vertelt: "Ik werd tegen een busje gekwakt en gefouilleerd, m'n bivakmuts hadden ze van mijn hoofd getrokken. Ze brachten me tussen twee bus-

jes en daar zag ik een fotograaf in burger staan. Een foto zag ik niet zitten, maar ik werd op de grond gegooid, m'n hoofd trokken ze aan m'n haren achterover en zo maakte hij een foto van me. Toen we met z'n achten in een busje zaten, werden we naar een parkeerterreintje gebracht, waar het wemelde van de politiebussen en overvalwagens. Daar lag een gebouw met daarvoor een grasveld, dat nog wit was van de sneeuw. Hierop hadden ze een soort omheining van NATO-prikkeldraad gemaakt en een los frame van ijzer en weer prikkeldraad diende als een soort deur. Hier heb ik vijf uur gezeten. We werden bewaakt door zo'n 20 marechaussees en een paar honden aan de lange lijn."

Het een voor een wegvoeren van de demonstranten gaat erg langzaam, het wordt een langdurige affaire. De militaire leiding is van plan iedereen te registreren. Met bijna 300 mensen kost dat veel tijd. Thea wordt nadat ze een half uur in de prikkeldraadomheining heeft gezeten, opnieuw weggevoerd samen met drie anderen. "In een gebouw, ik denk de officiersmess, werd ik voorgeleid voor een hulpofficier van Justitie, waarschijnlijk om mijn registratie te legitimeren. Toen ik geen hand wilde geven, paktten ze m'n shaggy af. Er werd een polaroidfoto van me gemaakt en daarna vulde een man een lange lijst met vragen in. De kleren die ik aan had, ik moest twee keer opstaan voor mijn lengte, mijn sjaal moest ik afdoen. Hierna werden mijn vingerafdrukken op die vragenlijst gezet, de foto werd erbij gedaan en ik kon weg. We werden ergens

in een klaslokaal weggezet en toen we met ongeveer twintig mensen waren, mochten we weer in een busje stappen. Het viel me op dat een gangmuur van dat gebouw helemaal vol hing met affiesjes van het Oud Strijders Legioen. Het busje bracht ons ergens naar een snelweg, op een viaduct konden we uitstappen."

Deze manier om arrestanten te lozen heet de "methode Koppejan", voor het eerst toegepast door een Amsterdamse politie-inspecteur in 1969. Een juridisch twijfelachtige procedure.

De organisatie vanuit het actiecentrum loopt gesmeerd. Na een telefoontje van

de gedropte actievoerders gaan er meteen busjes op zoek om de mensen op te halen. Het nummersysteem, waarbij iedere demonstrant vantevoren een nummer kreeg, werkt ook goed. Op het actiecentrum meldt ieder zich met dat nummer af, waardoor er snel een overzicht is op wie er nog vast zit.

Rond half vier komen de laatste mensen doodmoe binnen, ze hebben zeven uur vastgezet. Eén jongen, een totaalweigeraar, heeft zich nog niet afgemeld. Ondanks de mislukte bezetting hangt er op het actiecentrum toch een tevreden sfeer. "Het is jammer dat het uitgelekt is, maar dat maakt volgens mij niet zoveel uit. Je wilt met een grote groep mensen toch wat laten zien. Het is bijna onmogelijk om met zoveel mensen iets onverwachts te doen, ik vond het wel een geslaagde actie."

Er zijn ook minder voldane reacties: "het is een goede zaak dat er met zoveel mensen actie wordt gevoerd, dat is prima. De actie is echter geslaagd op grond van de publiciteit, terwijl het de bedoeling was om het terrein te veroveren, als directe actie. Maar de repressie wordt zo groot dat dat op deze manier niet meer kan."

het geen loze melding betref. Op de parkeerplaats van het Liesbos even buiten Breda hadden zich een aantal actievoerders verzameld. Deze groep verplaatste zich tussen 6.00 en 7.00 uur in de richting van de vliegbasis Woensdrecht (...). De totale actie had een vreedzaam karakter."

Deze verklaring klopt niet helemaal, want even hiervoor had de wachtloper verteld dat al om 11 uur 's avonds een groot aantal marechaussees zich op de vliegbasis gemeld had. Slingenberg kan dat niet ontkennen, maar mompelt dat er altijd wel extra bewaking is.

Het lijkt erop dat de actie bij hen al veel eerder bekend was. De inlichtingendiensten hebben deze keer hun werk goed gedaan. Wellicht strijken hun informanten een extra bonus op.

Wout: "het is ze ook wel erg makkelijk gemaakt. Een week eerder was er de ontzuiming van Wyers en overal in het land akties bij o.a. de hotels van Holiday Inn. De voorbereidingen van deze actie waren toen in volle gang, een groot aantal mensen wist wat er ging gebeuren en er wordt natuurlijk toch over gepraat. Infiltranten horen zo het een en ander.

Bovebdien waren de voorbereidingsvergaderingen vrij open. Het is een taktiek van de BVD om iedereen tegen elkaar uit te spelen en het zo moeilijker te maken solidariteit onder elkaar te krijgen. We zijn gewoon in de val gelopen."

mensen
worden
wanhopig

onze actie niet zullen afkeuren of veroordelen."

Binnen het KKN woedt op dit moment een stevige discussie over de toelaatbare aktiemiddelen. Op de KKN-aktiekonferentie van 6 februari j.l. werd door voorzitter Strikwerda opgeroepen de eenheid te bewaren: "wat ons bindt moet sterker zijn dan wat ons scheidt." De voorzitter van D'66 Kohnstamm liet in de wandelgangen blijken uit het Komitee te stappen als het voorkomen van kruisraketten omslaat in het verhinderen daarvan. Woordvoerder Knip van het landelijk overleg non-koöperatie (LONK) pleitte, naast de demonstratieve werkonderbreking van één uur, wel voor harder verzet. Het LONK, wat een verzameling is van groepen die verdergaande akties willen, vindt dat deze regering toch niet luistert en daarom ondemokraties is.

De actievoerders in Woensdrecht: "Bewust hebben we tijdens de voorbereidingen van deze actie geen contact gezocht met vredesgroepen waarvan we wisten dat ze niet zouden meedoen."

De reacties op deze actie waren gemengd. IKV-sekretaris Faber noemde dergelijke akties 'buitenissig', hoewel ze de vredesbeweging pas echt schade zouden aandoen als alle aandacht naar deze methodes zou omslaan. KKN-voorzitter Strikwerda kon meer sympathie opbrengen. Tegen een verslaggever van de Volkskrant zei ze: "Mensen worden wanhopig. Ze kunnen niet langer geduld opbrengen als het gaat om wapens die een heel volk(!) bedreigen. Dus zal ik de gebeurtenissen niet veroordelen, maar eerder respekteren."

NASCHRIFT

Op het landelijk overleg van basisgroepen tegen kerngeweld en militarisme werd meegedeeld dat informatie erop wijst dat politie en justitie al een week vantevoren op de hoogte waren. Hoogstwaarschijnlijk heeft de hoofdofficier van justitie toen besloten om ons op de basis te laten komen om ons zo te kunnen registreren. Nu weten ze dus wie in welke plaatsen aan dit soort akties meedoen.

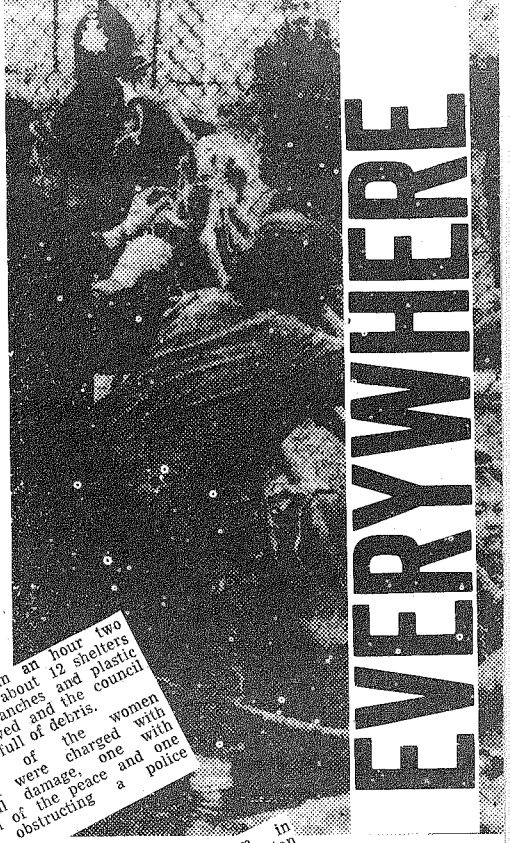
anonieme melding

De tegenactie van de Koninklijke Marechaussee, de Koninklijke Luchtmacht en de Rijkspolitie lijkt grondig voorbereid. Mensen vragen zich af hoe dit mogelijk is, waar heeft het lek gezeten?

Volgens een ME-kommandant is er bij de hoofdingang van de vliegbasis een perscentrum ingericht, waar deze vragen beantwoord gaan worden. De hoofdingang blijkt zwaar gebarrikadeerd, niemand kan er in of uit. Voorlichter Slingenberg van het Ministerie van Defensie reikt door het prikkeldraad heen een persverklaring uit. De bezetting van het gebouwtje wordt hierin tegengesproken en er staat een verklaring in over het lek: "Vrijdagavond 17 februari rond 20.00 uur kwam bij de Rijkspolitie te Woensdrecht een anonieme telefonische melding binnen "jullie krijgen het morgen druk." Op dit bericht is er surveillance uitgevoerd waarbij in de vroege morgen bleek dat

Rond vier uur in de middag is er op het actiecentrum een perskonferentie. De woordvoerst(d)ers geven een kort overzicht van de gebeurtenissen, zijn tevreden over het resultaat en benadrukken verder dat ze geen radicale afplitsing zijn van het Komitee Kruisraketten Nee (KKN), waarin de vredesbeweging, linkse partijen, FNV en VVDM samenwerken "We respekteren alle andere stromingen binnen de vredesbeweging die de voorkeur geven aan symbolische akties. We verwachten dan ook dat andere vredes-aktivisten, die een aktiemiddel als bezetting niet willen of kunnen uitvoeren,

In less than an hour two camps with about 12 shelters made of branches and plastic were removed and the lorry was full of debris. Eleven of the women were charged with criminal damage, one with breach of the peace and one with obstructing a police officer.

Mr David McCollum, in charge of Newbury's recreation department, said that he was satisfied with the evictions. The action had been taken under the council's bylaws and acting as agents for Berkshire County Council, they had removed obstructions from the highway land.

21 januari is in Volkel in Brabant het Vrouwen Verzetskamp Volkel gestart. Als permanent protest tegen de bewapeningswedloop. En tegen de maatschappijstructuur, waarin bewapening nodig is om macht, machtsposities en belangen te handhaven. We leven in een wereld, waarin honger en ellende bestaan en toch kapitalen in wapens gestoken worden. Een maatschappij waarin onderdrukking en diskriminatie bestaan. Wij willen in het kamp op een andere manier met elkaar omgaan, open, met aandacht, gelijkwaardig, ieder is verantwoordelijk en neemt initiatieven. De bewapening, technologie, chemiese industrie hollen steeds verder en harder, Wij willen een stap terug doen, eenvoudiger leven. Waarom in Volkel? Al vanaf 1959 zijn er in Volkel kernkoppen. In de jaren '70 zijn er van kernwapens te voorziene Starfighters geplaatst. Drie daarvan staan dag en nacht klaar. "Woensdrecht is niet alleen in Woensdrecht", ook in Volkel gebeurt het. Met dit kamp willen we daar de aandacht op vestigen en de aktie in Woensdrecht verbreden. We hebben voor een vrouwenkamp gekozen, omdat militarisme een onderdrukkend systeem is, door witte mannen geleid. Als vrouwen willen we ons bewust worden van het verband tussen militarisme en de onderdrukking van vrouwen, ons tegen elke vorm van onderdrukking verzetten. We

voelen ons samen strijdbaar. Bovendien is voor een aantal vrouwen de drempel om te komen en mee te denken en te strijden lager als er geen mannen zijn. Mannen die ons willen ondersteunen zijn overdag echter welkom. Momenteel wonen er in Volkel vier vrouwen. Daarnaast is er een groep vrouwen die regelmatig voor één dag of meer komen. En veel vrouwen en wat mannen uit de omgeving komen regelmatig langs om steun te geven: telefoontjes overbrengen, kleding wassen, stencils maken, enz. De brabantse bevolking raakt er steeds meer bij betrokken en brengt voedsel, kleding, dekens, brandhout. Kortom het kamp groeit. Kom ook eens op bezoek of blijf langer. Het adres: Vrouwen Verzetskamp Hoofdingang Vliegbasis Volkel Te bereiken: trein naar Oss (via Den Bosch Vanuit Oss bus 57 naar Uden; vanaf de markt van Uden bus 21 naar Volkel; uitstappen bij halte Gamma. Dan lopend over de Kromstraat zo'n 2 km, het kamp ligt aan het einde van de Kromstraat, tegenover de hoofdingang. We zijn te bellen: 12 tot 1 bij José: 04132 - 65844 5 tot 7 bij Ank: 04132 - 63755 Ureg, Paulien: 030- 733538 Onze bankrekening: Rabobank 15.49.29.441, tnv Vrouwen Verzetskamp Volkel, giro bank:10.97.026

GREENHAM WIMMIN are EVERYWHERE

De basis van Greenham Common is 9 mijl in omtrek omgeven door ongelooflijke hoeveelheden hek, nato-draad, schijnwerpers en militairen. Rond de basis zijn op het ogenblik 6 kampen, met namen in Regenboogkleuren. De meeste kampen zien er rommelig uit, veel plastic, rondslingerende zool. Een paar benders - plastic bouw-sels - schots en scheef gebouwd op kleine reepjes grond, grind en modder. Ingeklemd tussen de hekken en het prikkeldraad van de basis, waar militairen zich de hele dag staan te vervelen en de weg waar toeterende auto's langsscheuren. Ik snap niet hoe vrouwen daar kunnen wonen (in totaal ongeveer tachtig permanent + een heleboel bezoekers voor kortere of langere termijn). Ze moeten haast een soort schild hebben om zich totaal af te kunnen sluiten van de omgeving. In de Greengate, waar ik een week ben

geweest is 't wat anders. De benders staan verder van 't hek verspreid door een bos met hoge bomen. Het kamp geeft je soms bijna een vakantiegevoel, leven in 't bos, hout hakken, vuurtje stoken. Totdat je de andere kant weer opkijkt. De tegenstelling is hier echt absurd, 'n soort idylle tegenover het absolute militaire geweld.

Ik heb tijd nodig om te wennen, merk ik na een dag. Ik had gedacht in een kamp te komen waar van alles gebeurde: acties, discussie, ervaringen van vrouwen. In plaats daarvan zitten vrouwen rond het vuur, zetten liters thee en roosteren brood. De gesprekken lijken oppervlakkig te blijven. Niemand lijkt bereid om ons veel te vertellen, over hoe 't hier allemaal toegaat, welke acties er op stapel staan. Ik voel me zo nu en dan als ik bij het vuur zit alsof ik in de huiskamer van een onbekende woongroep zit.

Ik realiseer me dat dat natuurlijk ook zo is. Vrouwen wonen hier, sommigen al 3 jaar. Greenham is niet alleen een aktiekamp, maar vooral ook een plaats waar vrouwen leven. Op een speciale manier leven, merk ik in de loop van de week. Ik vind het moeilijk om er iets over te schrijven, omdat me steeds meer dingen zijn opgevallen. Eenmaal terug in Utrecht klinkt het al snel zweverig. Ik denk dat het heel erg gebonden is aan de situatie in het kamp. Kontinu buiten zijn, de modder, de bomen, het weer. Nix anders hebben dan je kleren, je slaapzak en wat stukken plastic. Nix anders hoeven dan daar te zijn, zorgen voor het eten en 't vuur, praten met andere vrouwen, nadenken. Op ieder moment een aktie kunnen doen tegen de basis, van praten met/pesten van militairen, hek knippen tot de basis opgaan.

Voor de korte tijd dat ik er was vond ik het heel bevrijdend. En vallen zoveel dingen weg, dat je het gevoel krijgt echt iets nieuws te kunnen beginnen. Dat er ook iets ontstaat als een vrouwelijke manier van leven en met elkaar omgaan die veel verder gaan dan het traditionele reineren houden met elkaar, knuffelen en elkaar aanvoelen. Woorden als 'magic'

en 'mother earth' klinken als vanzelfsprekend, even vanzelfsprekend als gesprekken over hoe lang Rebecca eigenlijk vastzit of Jane alweer vrij is of wanneer Barbara moet voorkomen. Het lijkt allemaal in elkaar te passen, heel anders dan in Utrecht, waar ik vaak van aktie naar aktie sjok, die dan toch vaak los blijven staan van de rest van mijn leven. Die ik vaak niet in overeenstemming kan brengen met mijn ideeën en gevoelens.

Woensdagavond bij 't vuur van de Greengate. Een aantal vrouwen zijn bezig met het koken, anderen breien heksen met betonscharen in 't donker. Hoe krijgen ze het voor elkaar! Het is koud en het vuur rookt ontzettend omdat het hout na 2 dagen in de regen kletsnat is. Lea - één van de twee "grannies (oma's) for peace" van de Greengate is na 28 dagen in de gevangenis net teruggekomen. Ze krijgt een kasettebandje als welkomskado. 'T is een bandje van een excursie naar een andere basis. Minstens een half uur veel geruis, gegiechel en het geluid van het doorknippen van het hek. De 2 grannies zitten dicht tegen elkaar aan het bandje af te luisteren. Zo nu en dan zegt Lea: "Oh, I love that sound! It's magic!". Aan de andere kant van het vuur wordt een beetje gedempt om Lea niet te storen - gepraat over de financiën en over wat er moet gebeuren bij de volgende nucleair-alarms oefening, die waarschijnlijk de volgende ochtend zal zijn. De volgende ochtend is er geen alarm. Wel zijn er twee vrouwen van de Greengate opgepakt op de basis. Ze waren tot vlak bij de silo's gekomen waar de kruisraketten liggen opgeslagen. De avond ervoor was er nix over gesproken, niet in de grote groep in ieder geval. Ik had nix gemerkt. Raar. Aan de ene kant is het in tegenspraak met de sfeer rond het vuur, maar toch past het er juist bij.

En hoe staat het nou met de aktie?

Voor zover ik gehoord heb was 't belangrijkste van de afgelopen maanden de omringeling van de basis op 9 november, waar meer dan tienduizend vrouwen aanmeedden. Daarna de Halloweenaktie rond Kerst. Door heel Engeland werd doorverteld dat de vrouwen dan echt de basis op zouden gaan: pull down the fences and get in. Er waren verder eigenlijk geen plannen gemaakt, maar op die dag waren er meer dan 1000 vrouwen. Op verschillende plaatsen braken ze door de hekken en gingen de basis op. Daar werden ze massaal gearresteerd door de militairen die steeds meer in paniek raakten en niet zo goed wisten wat ze met al die vrouwen aan moesten. Wat dat betreft zijn politie en militairen minder georganiseerd gewelddadig heb ik het idee. Door de sfeer van die dag en door de uiteindelijke aankomst van de raketten in die tijd zijn er de weken erna veel kleinere akties gedaan. Nu nog zijn er bijna elke dag rechtzaken van die periode. Daarna is 't een tijdje wat rustiger geweest dwz dat er maar 1 of 2 keer per week vrouwen het hek kapotknipten of op de basis gingen. Verder worden er ak-

ties voorbereid voor 't moment waarop ze met de raketten de basis uitkomen. Ze moeten ze nl. verplaatsen, omdat anders de russen precies weten waar ze moeten bombarderen. Een paar weken geleden is er weer wat sensationeels gebeurd. Na dat de autoriteiten hadden verklaard dat de beveiliging rond Greenham nu werkelijk waterdicht zou zijn, zijn er drie vrouwen de basis opgegaan en hebben 3 uur in de controle toren gezeten. Toen ze na drie uur nog niet ontdekt waren zijn ze maar wat met knoppen gaan spelen, zodat ze eindelijk opgemerkt zouden worden. Hieromheen is veel pubiciteit geweest. En dat zal nog wel meer worden als de rechtzaak hierover binnenkort is. Vorige week, 29 febr, zou er een grote aktie zijn van de Newbury woman against cruise, aangezien het op 29 febr schrikkelag is, dag waarop "woman proposes to men". Ze wilden de heren wat voorstellen gaan doen, dus.

lnmiddels is er zaterdag 25 febr in de gemeenteraad van Newbury besloten dat de weg bij de maingate nodig verbreed moet worden. Dat is een goede reden om de maingate te ontruimen. ln het kamp hadden veel vrouwen het idee dat ze deze beslissing zouden aangrijpen om te proberen het hele kamp wat definitiever te ontruimen.

De laatste tijd zijn er al vaak ontruiming en geweest, maar nu zouden ze met groter materieel komen, alle spullen van de vrouwen onmiddellijk vernietigen en misschien partikuliere bewakingsdiensten inzetten; de wat grovere jongens. Verder stond er donderdags (23 febr) een levensgrote advertentie in de plaatselijke krant met een walgelijke tekening. De toon van die advertentie was zoiets als: als de overheid nix doet, gaan we zelf wel even langs. Wat er verder gebeurd is weet ik niet, maar ik vond het allemaal niet zo rooskleurig. Ik had het idee dat er plannen gemaakt moesten worden, vrouwen opgeroepen enzo. De meeste vrouwen reageerden echter nogal lauw.: de zoveelste bedreiging. Er werden eigenlijk geen konkrete plannen gemaakt voor de verdediging van het kamp, er was alleen de overtuiging dat het ze niet zou lukken.

Misschien voor een dag, maar daarna komen de vrouwen gewoon terug in plastic zakjes om hun slaapzakken, als het onmogelijk is om benders te bouwen.

(uit:springstof 159)

woensdrecht in af(be)w

Sinds het begin van dit jaar is er een discussiepapier van de RZ in omloop. Als een spannend vervolgverhaal wordt het in stukken in de Knipselkrant gepubliceerd. Voordat er een goede discussie binnen de beweging in ons land kan opkomen leek het ons goed, een vertaling ervan te maken en de uitgangspunten, die in het eerste deel van het stuk zijn verwoord in de ZWARTE af te drukken. De overige delen zijn een nadere uitwerking van de hier vertaalde stellingen; ze zijn te lezen in de nummers 5 t/m 9 van de Knipselkrant.

Centrale vraag is, of de vredesbeweging per definitie een burgerlijke beweging is? Of heeft de breedte van de basis haar eigen logheid in Den Haag niet voldoende belachelijk gemaakt?

Bedient zich de autonome beweging van de zelfde taal als de machthebbers, wanneer het gaat om de 'vrede' en de gezamenlijke zorg, die echter op verschillende manieren tot uitdrukking komt, verschillend van elkaar en verschillend van de IKV-top?

Wat hebben we in Woensdrecht te zoeken, wanneer Soesterberg bol staat van de Amerikaanse troepen?

Waarom gaan we naar Den Haag, terwijl Lubbers in Loosdrecht aan het zeilen is en Luns in Tervuren zijn hond uitlaat?

Bepaalt het aantal deelnemers het symboliese karakter van een actie?

beweging alleen is niet alles!

de tegenstrijdigheden zijn overduidelijk: terwijl het kapitaal en de staat hun crisisstrategieën er doorheen jagen en in andere gebieden op hele bevolkingsgroepen reeds toepassen, is in de metropolen de oorlogsdreiging tot een alles overheersend thema geworden. Niet de duidelijk op verpaupering gerichtte politiek, en ook niet de werkelijke oorlogen, die het imperialisme op verschillende fronten in de derde wereld aanwakkeren, maar een nogal abstracte vernietigingsdreiging mobiliseert in grote getalen de mensen in de westelijke centra. Niet een verzetskultuur, een door de klassenstrijd bepaalde cultuur, maar een katastrofekultuur begint zich uit te breiden en wordt van boven af met alle macht gestimuleerd. De gegronde angst voor sociale verarming, ecologische vernietiging en voor de mogelijke gevolgen van de nucleaire bewapening wordt vertaald in de paranofide voorstelling van de alles vernietigende ondergang, die alleen maar slachtoffers en geen daders meer kent. 'Apocalypse now' schijnt het leitmotief van een tijdperk te worden, dat materieel gezien op weg is naar herstrurering van gigantiese omvang. Het beklemmende verlangen naar de wereldondergang is een typiese reaktie op het aanbreken van een nieuw tijdperk, dat vol tegenstrijdigheden is; en deze tegenstrijdigheden zijn juist weer voorlopers van die grootschalige veranderingen. Al eerder - namelijk in de 20er jaren - werd als 'ondergang van het

eging

avondland' betiteld, wat een globale crisis van de accumulatie van het kapitaal bleek te zijn: die crisis heeft niet het einde van de wereld ingeleid, maar wel een stap verder in de kapitalistische ontwikkeling, met als uitgangspunt het fasischisme en een alles vernietigende oorlog.

Waar ruim baan is voor een wereldondergangstemming, is geen plaats voor sociale utopieën. De eis naar een menswaardig bestaan blijft achterwege, wanneer het om het blote overleven gaat. Iedere oplossing is goed, zolang die maar uitzicht op redding biedt. Het geeft niet, wat er onder die drempel van de katastrofe uit rolt, als het maar dat nog veel grotere onheil weet te keren, is het goed genoeg. De dreiging van een wereldondergang verleent aan het staatsapparaat bevoegdheden, om iedere maatschappelijke aftakeling erdoor te drukken en relatief van ondergeschikt belang te doen voorkomen. Een tijdje geleden eiste de Club van Rome of een stelletje rechtse ecologen in naam van de natuur, wat vooral vooral voor de crisis van belang was, namelijk de bereidheid tot matiging; en dat vanwege de dreigende vernietiging van de totale menselijke bestaansvoorwaarden op onze planeet. En nu bezweren delen van de vredesbeweging de nucleaire apocalypse om politieke abtinentie te verkondigen. 'Vrede in plaats van politiek' werd er op de vredesmanifestatie in Bonn 2 jaar geleden geroepen. Op die zelfde manifestatie mocht een spreker

van verschillende bevrijdingsbewegingen niet vertellen, wat er in die landen met vrede bedoeld wordt: "Vrede in onze landen betekent niet alleen 'geen-oorlog'. Vrede betekent voor ons ook nationale onafhankelijkheid, sociale rechtvaardigheid en culturele identiteit. Vrede betekent voor ons het einde van het dagelijkse geweld, van de onrechtvaardige structuren, van de nood, van de honger, van de terreur van de overheersers." En daarom wordt de staatspolitiek in Bonn niet meer gemeten aan de door haar bewust geschapen feiten en haar imperialistische plannen, maar worden de makers van die politiek als gevangenen van een bedreigende situatie verontschuldigd en gaat het er uiteindelijk om, allemaal samen de bedreiging uit de weg te ruimen. Groot applaus voor Willy Brandt op de afgelopen duitse 'Kirchentag', toen hij begon te jammeren over de "machteloosheid van de machthebbers", die tussen twijfel en vertrouwen ten onder gingen. De theorie van de 'bepapeningwedloop' kent - afgezien van een sullige cowboyheld en een paar aantoonbare misdadigers van het type Weinberger - alleen nog maar verliezers en geen veroorzakers meer. Kritiek op de bepapeningstoename ontwikkelt men niet meer vanuit een fundamentele oppositie tegen de doelstellingen van de imperialistische politiek, die bepaald is door de richting van de middellange-afstand-raketten. Dus blijft hierdoor de kritiek slechts een korrektie van een regiem, dat de gevolgen van zijn handelen zegt niet te kunnen overzien. De politiek van het imperialisme

wordt hierdoor van zijn economische basis losgemaakt en wordt gemeten aan een politiek, die beter zou moeten zijn, omdat die onafhankelijk is van de wil en het geweten van haar vertegenwoordigers, maar net zo burgerlijk en op precies de zelfde basis. Het wekt de indruk, dat de opinie-verandering bij de SPD het heuse resultaat is van een partij-intern louteringsproces; in werkelijkheid is het een banaal gevolg van machtsverlies! Iedereen die oorlog slechts als abstrakt gevaar en de nucleaire vernietiging vooral als technologisch risico ter discussie stelt, spreekt daarmee de veroorzakers vrij van verantwoordelijkheid en schuld. En daarmee kent hij indirect aan de staat dat toe, wat haar vertegenwoordigers zowiezo al onophoudelijk van zichzelf beweren: dat het behoud van de vrede hen persoonlijk zeer aan het hart ligt en dat slechts in de weg naar precies dat zelfde doel er verschillen bestaan.

Het verzet tegen de herbepapening degenerereert op die manier tot een debat over vragen van de veiligheidspolitiek, de pacifistische ambities veranderen in lessen over 'alternatieve' verdedigingsbereidheid. De plaatsing van de raketten moet niet tegen de wil van de regering worden verhinderd, maar op grond van overtuiging en sterkere argumenten. Juist daarom blijven talrijke aktievormen uit de rijen van de vredesbeweging - van handtekenakties tot en met de godsvruchtige hongerstaking (die in de eerste plaats het effect heeft van voldoening over

de eigen offerbereidheid) - steeds een appél aan het gezond verstand. De akties worden gedragen door een niet hard te maken verwachting, dat goede argumenten en de moraal meer dan de wetmatigheden van het kapitaal voor de machthebbers de maatstaf vormen voor hun beslissingen. Zo'n politiek krijgt die aanhang, die ze verdient!

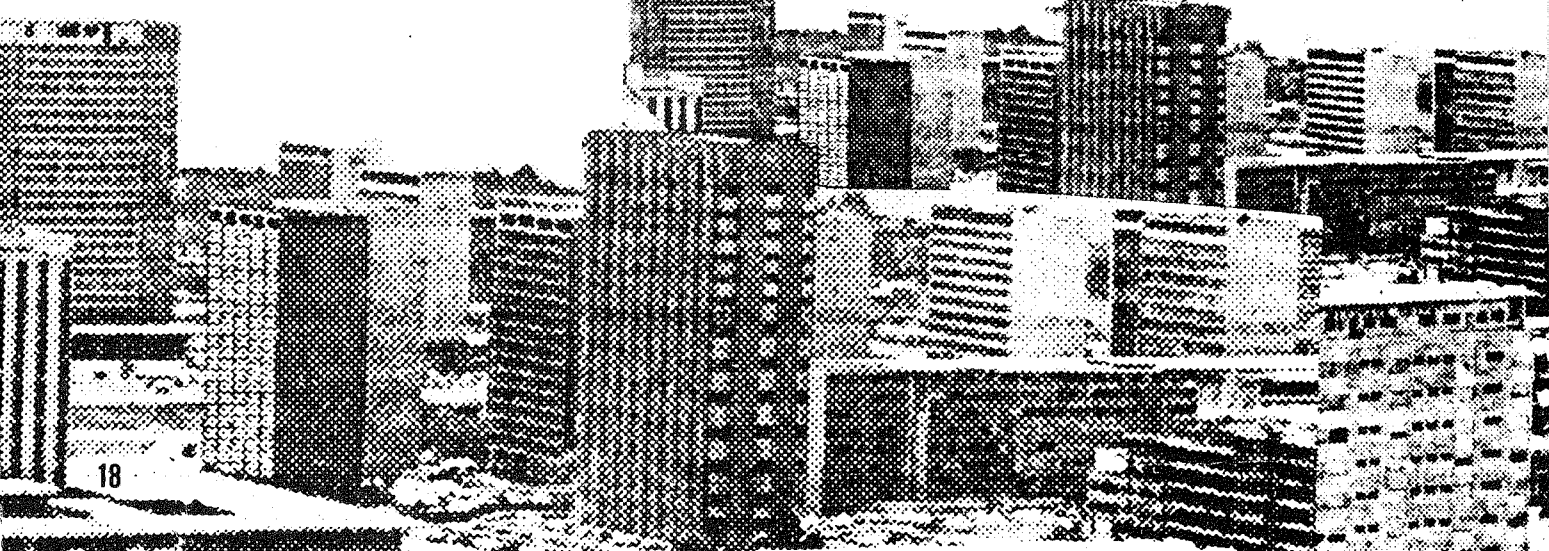
Die brede achterban, waarop de woordvoerders van de vredesbeweging zich zo graag beroepen om hun ingebeeelde kracht onder bewijs te stellen, was alleen te winnen en bijeen te houden op kosten van de onderdrukking van sociaal-revolutionaire en anti-imperialistische doelstellingen. De overhaastte reakties en slijmerige distantieeringen van de bloedspetters in het parlement van Hessen maken niet alleen duidelijk hoe smal de basis van overeenstemming is, maar geven duidelijk aan, dat die consensus steeds weer opnieuw tegen links doorgezet en in stand moet worden gehouden. En wanneer dezelfde mensen er op blijven hameren, dat het perspectief van de vredesbeweging juist in haar brede basis ligt en dat daarom iedere soort eskaltie aan de top juist tegen dit perspectief werkt, dan betekent dit niets anders dan dat het uitschakelen van een linkse radikaliserings in dit land nog steeds geaccepteerd wordt en bij opiniepeilingen nog steeds goed aankomt. Desondanks is het een foutieve inschatting van de situatie, wanneer de autonome beweging deze mensen verwijt, dat ze verraad plegen. Het is toch totaal onzinnig, om een in overwegende meerderheid burgerlijke protestbeweging aan de maatstaf van revolutionair verzet te meten en van daar uit die beweging fouten te verwijten. Dit is niet zo zeer een bewijs van de uitverkoop van de vredesbeweging door haar beheerders dan wel een bewijs van de te-

leurstelling onder de autonomen. De gretigheid, waarmee achter iedere brede basis een begin van een revolutionaire massabeweging wordt verondersteld, heeft links weer eens behoorlijk parten gespeeld. Opnieuw blijkt de stille verwachting, dat de beweging nisschien toch alles is en het doel op de tweede plaats komt, onjuist te zijn; en de gevolgen hiervan moeten we allemaal dragen.

Achteraf is men meestal slimmer: een foute politiek wordt niet beter doordat men ze probeert van binnen uit te radikaliseren. Al heel snel is het begin van een radikaal antimilitarisme, dat in verzet kwam tegen de openbare vertoning van het afleggen van de soldateneed in Bremen en Hannover, de grond in geboord. Dit begin zou men hebben kunnen stimuleren om tot een brede autonome tegenbeweging te komen, die niet bij de kwestie van de raketten blijft stilstaan, maar die een aanval pleegt op de verhoudingen, die deze vernietigingswapens laat ontstaan, en men zou het burgerlijk pacifisme met zo'n tegenbeweging prakties hebben kunnen konfrontereren. In plaats hiervan zijn er echter bemiddelingspogingen ondernomen - men hoopte op een wederzijdse versterking van verschillende protestniveau's en bovendien ontbrak het eigen perspectief. De verwachting, dat toen het hele autonome spektrum zich op de vredesgemeente ging richten, er een veelvoud aan zeer verschillende aktievormen zou ontstaan en dat die tot een synthese van massaprotest en militant verzet zou voeren, is niet in vervulling gegaan; in tegendeel, de aktievormen werden aan het kader aangepast, dat voor politici nog controleerbaar is. De feitelijke beperking op het door de officiële vredesbeweging aangegeven doel, dat binnen handbereik zou

liggen, namelijk 'geen kruisraketten', is fout; want juist daarmee wordt de stationering van de raketten losgekoppeld van haar imperialistische doeleinden. Bovendien is deze beperking misleidend, omdat daarmee het wapensysteem in het middelpunt wordt gerukt en niet de mensen, die ze besturen. En tevens impliceert deze beperking de ontkrachting van sociaal-revolutionaire doeleinden, omdat de gevolgtrekking op de direkte betrokkenheid van alle mensen in dit land aan het verzet iedere klassenpolitieke karakter ontnemt. Het verschil met het burgerlijke protest kan aldus erg gemakkelijk op de abstracte kwestie van geweld worden gereduceerd; en dat op een terrein, waar militant verzet zowiezo nauwlijks een kans heeft. Doordat men zich konsentreert op militaire bases en ministeries, dus op bastionnen van de macht, waar ze ook het beste en het sterkste met wapens is uitgerust, ontnemt men zichzelf de aktiespeelruimte. Op die plaatsen hebben wij bij de huidige krachtenverhoudingen niets verloren, omdat we op dat terrein niet onze wapens zelf kunnen kiezen. Voor de zwakkere partij is de begaling van de plaats van de confrontatie van doorslaggevende betekenis en voor ons de enige echte kans. Anders kunnen we wel direkt al het veld ruimen voor de voorvechters van het zeer banale symboliese verzet in de vorm van lichaamsblokkade, menselijke tapijten en die-in's.

Ligt Woensdrecht in Duitsland?
Of wil de IIV-top niet beter zijn dan haar/onze basis?
De verhouding ordeverstorer en handhaver van dit spul was in Den Haag heel wat aantrekkelijker dan in Woensdrecht. En toch slaapt de basis rustig verder! Tot de volgende aktie....

verzet in canada

Direct Action

In 1982 werd Canada opgeschrikt door een reeks spektakulaire bomaanslagen. Op 31 mei ging de elektriciteitscentrale B.C. Hydro de lucht in. Mensen in Vancouver voerden al een tijd actie tegen de centrale, omdat deze grootscheeps wilde uitbreiden, waarbij het milieu ernstig bedreigd zou worden; bovendien waren er aanwijzingen dat Hydro een kerncentrale wilde gaan bouwen. Naar bezwaren van de bevolking werd niet geluisterd, vandaar dat Hydro (na andere sabotageacties, zoals het gaan zitten voor bulldozers en het ontklarmaken ervan) een bezoekje kreeg van Direct Action, oftewel vuur en vlam dus.

Direct Action pleegde ook een aanslag op Litton Systems in Toronto, een fabriek die elektronika maakt voor de kruisraketten. Ook bij deze fabriek werd al jaren geprotesteerd (niet gewelddadig) door een antikernwapengroep, die o.a. probeerde de arbeiders van Litton mee te krijgen.

Wimmin's

Fire Brigade

Op 22 november gooide de Wimmin's Fire Brigade (WFB) bij twee pornofilm-verhuurbedrijven molotovs naar binnen; beide zaken branden geheel af.

Het ging hier om een hele keten van video-verhuurbedrijven, Red Hot Video, die gewelddadige pornofilms verhuurden. Ook hier was voor de aanslagen al een hele campagne op gang gekomen, waarbij vrouwengroepen presie hadden uitgeoefend op de overheid om de bedrijven gesloten te krijgen. Na de brandaanslagen gingen andere pornowinkels dicht uit angst ook een bezoekje te krijgen van het WFB. Uiteindelijk kwamen de hogere regionen in actie: films van Red Hot Video werden in beslag genomen en bovendien werden ze aangeklaagd (het wetboek van strafv. verbiedt het "expliciet verbinden van sex met geweld"). Een brave godvrezende huisvrouw die in eerste instantie nogal geschrokken was, moest toegeven dat de aanslagen effect gehad hadden.

Vancouver Five

In januari 1983 werden 5 mensen voor de ze vier aanslagen gepakt: daarnaast zijn er nog andere beschuldigingen: diefstal, samenzwering, verboden wapenbezit enz, genoeg voor 25 jaar zitten. De vijf identificeren zich wel met de motieven achter de aanslagen maar ontkennen schuldig te zijn. In een persverklaring zetten ze

hun ideeën uiteen:

"het Canadese strafrechtelijke systeem heeft ons aangeklaagd voor een aantal misdrijven variërend van diefstal tot samenzwering. Wij zouden de Canadese regering en de imperialistische bedrijven in Canada willen beschuldigen van misdaden tegen de aarde, poging tot genocide op de oorspronkelijke bewoners van Canada en verantwoordelijkheid voor het verpestte leven van de grote meerderheid van de mensen."

Verderop in de verklaring maken de vijf duidelijk dat het Europese imperialistische systeem de relaties tussen mensen onderling en de relaties van de mens met de natuur grondig heeft verpest, doordat alles en iedereen op zijn/haar economische waarde wordt bekeken. Mensen in de 3de wereld en oorspronkelijke bewoners van de westerse landen worden gezien als goedkope arbeidskrachten, vrouwen worden gebruikt om dingen aan de man te brengen en als gratis arbeidskracht, zehonden zijn bontjassen, bomen zijn hout, enz. "Deze ééndimensionale visie wordt ons vanaf de wieg met de paplepel ingegoten, zodat je als volwassene de ideologie van industriële groei, vooruitgang en winst niet meer in twijfel trekt....."

We hebben onze verbondenheid met en ons respect voor de ecologie van het leven verloren... De schaal en het karakter van menselijke activiteit moet worden bepaald door fundamentele noden en niet door hebzucht, "consumerism" en superioriteit van de ene soort over de andere." De vijf stellen dat kernwapens er zijn om het imperialisme en de staat te beschermen tegen bevrijdingsbewegingen in de 3de wereld en niet het gevolg zijn van een irrationeel konflikt tussen de supermogendheden (zoals de vredesbeweging beweert). Ze komen tot de konklusie dat "anarchisme, feminisme en 'environmentalism' (de ideologie van de miljeubeweging) alledrie even noodzakelijk zijn in de strijd voor een bevrijde samenleving. We moeten deze verschillende vormen van radicale theorie en praktijk integreren, om alle grondslagen van het imperialistische techno-patriarchaat uit te roeien."

De bedrijfsbonzen, de regeringsleiders, de militaristen, de vervuilers, de pornografen zijn de echte misdadigers. De 5 zijn van plan om hun processen te gebruiken om deze lieden aan te klagen.

processen

Al met al is de juridiese gang van zaken tot op heden op z'n zachtst gezegd merkwaardig. De verschillende aanklachten worden opgesplitst en in 5 processen behandeld, dwz. vier in British Columbia en één in Toronto, vanwege de aanslag

op Litton daar. De processen in British Columbia worden niet in de hoofdstad Vancouver gevoerd, waar de 5 vandaan komen en veel aanhang hebben. De advocaten krijgen veel minder geld van de staat dan in andere 'gewone' zaken. Het recht dat de beklagde heeft om van te voren, samen met zijn/haar advoo, de bewijzen die de aanklager denkt aan te voeren, aan te horen, zodat de advoo zich beter kan voorbereiden, wordt de 5 ontzegd. De mogelijkheid om een eerlijk proces te voeren wordt verder verkleind doordat de pers een hetze voert tegen de 5: het proces wordt zwart-wit afgeschilderd als 'law' versus 'terroristen'. Dit is des te vervelender, omdat Canada jury-rechtspraak kent; door de pershetze zal het heel moeilijk worden om een onbevooroordeelde jury te vinden. Maar de 5 vinden de nadruk, die op de oneerlijkheid van het proces wordt gelegd, verkeerd, want "het is een mythe dat eerlijke processen bestaan in een bourgeois-staat... Het zijn altijd kleurlingen, arbeiders, mensen die zich verzetten, die in de rechtzaal en de gevangenis terecht komen.... rechtvaardigheid en vrijheid kunnen alleen bereikt worden door de strijd van het volk." De 5 zeggen dat de beste manier om hen te steunen is, door te gaan met de strijd tegen onderdrukking en vervuiling. Dus je weet wat je te doen staat. Je kunt de 5 schrijven:

Julie Belmas, Ann Hansen, Gerry Hannah, Doug Stewart, Brent Taylor
Oakalla Prison, Drawer 'O', Burnaby, B.C. V5H 3N4, Canada.

Er is ook een steungroep, die een nieuwsbrief uitgeeft. Als je ze geld stuurt, sturen ze jou info.

Free the Five Defense Group,
P.O. Box 48296, Bentall Station,
Vancouver, B.C. V7X 1A1, Canada

INGEZONDE STUKKE

VERKLARING

De Rode Leger Fractie-Nederland stelt zich hierbij verantwoordelijk voor het plaatsen van de "fictieve-bom" op Iour45 van 24-2-'84, naast de roltrap van perron 6 en 7 op het centraal station te Den Haag. Het doel van deze actie was het ontwrichten van het treinverkeer van en naar Den Haag. Helmas is deze actie naar gedeeltelijk gelaagd, wel hebben we fascistisch getinde ambtenaren en de E.O.D. stumpe enkele uren (om precies te zijn van 10.51 tot en met 14.29) bezig kunnen houden. Wij zullen doorgaan met dit soort acties zolang het proletariaat wordt bestolen ten behoeve van het kapitaal. De staat moet nu eens weten dat het afgelopen is met het misdadige gedrag van hen. Hierbij kunnen we mede delen dat de verantwoordelijke misdadigers van het proletariaat bom-pakketten zullen ontvangen.

We doen nogmaals een oproep aan alle 'passieve' revolutionaire krachten, om zich aan te sluiten bij de communistische strijd. Om zo een krachtig anti-kapitalistische eenheid te vormen. Alleen dan zullen de misdadigers van het proletariaat berecht worden.

Lieve de strijd van het communisme!!!
Rode Leger Fractie-Nederland

REVOLUTI

Wie meer wil weten over de conflicten tussen Sandinisten en indianen, die in het oostelijk deel van Nicaragua wonen, stuit op een muur van onbegrip. De meest bizarre verhalen duiken af en toe op in de pers. Neem het verhaal van bisschop Schleager, die met 300 Miskito-indianen naar Honduras trok. Volgens de indianen, Schleager zelf en de VS was het een vlucht. Volgens de Sandinisten werden zij ontvoerd en vertelde Schleager onder druk van de CIA de wereldpers dat hij gevlucht was.

Het nieuws is meestal zeer gekleurd en wordt totaal in het Oost-West-konflikt getrokken. Amerikanen werpen zich plotseling op als de voorvechters voor indianenrechten, terwijl de sandinisten liever over van buitenaf door kontra's en CIA opgezet verzet praten. Er wordt helemaal voorbijgegaan aan de indianen zelf, die vechten voor hun land. Een indiaan gaf het treffend weer: "het probleem van de indianen is niet het kommuniste of het kapitalisme, maar de technologie."

E KONTRA REVOLUTIE

Het is waar dat de kritiek op de revolutie in de burgerlijke pers de grote verbetering- en vaak overschaduwde en zich beperkt tot vragen over perscensuur en verkiezingen, maar ook de Midden-Amerika-beweging en haar sympathisanten hebben meestal alleen oog voor de vooruitgang en verdoezelen liever de schaduwkanten van de revolutie.

Een revolutie blijft levend zolang er zelfkritiek is en sympathisanten de ontwikkelingen krities blijven volgen en beïnvloeden. Gebeurt dit niet dan verwordt een revolutie al gauw tot een knellend juk.

toestanden

De laatste twee jaar zijn er 15000 indianen naar Honduras gevlucht uit vrees voor arrestatie en deportatie door de sandinistische overheid. In Honduras aangekomen proberen ex-somozisten de indianen voor hun karretje te spannen door hen onafhankelijkheid te beloven.

Behalve de in Oost-Nicaragua opererende gewapende indianen, steken ook groepen kontra's en indianen vanuit Honduras de grensrivier, de Rio Coco, over en vallen het leger aan. Om het verzet te breken ging de sandinistische regering over tot deportatie van 10000 Miskito-indianen, zogenaamd voor hun eigen veiligheid, die in dit grensgebied wonen naar 5 "relocatiekampen" verder landinwaarts gelegen en werden 39 dorpen met vee en gewas platgebrand. Verder is er een konstante stroom van berichten over mishandeling, verkrachting en moordpartijen op indianen door groepjes rondtrekkende sandinisten.

De regering geeft toe dat er fouten zijn gemaakt en in december vorig jaar bood zij alle indiaanse vluchtelingen in Honduras amnestie aan en werden 300 gevangene indianen vrijgelaten in een poging het konflikt te stabiliseren. De meeste indianen zijn echter zeer wantrouwend tegenover het voorstel, want het konflikt is niet van vandaag of gisteren en het is ook niet alleen in Nicaragua waar indianen het onder spit delven.

de wortels van het konflikt

Kern van de problemen tussen de Miskito's en de sandinisten is onbegrip; dat ze elkaar

niet willen en kunnen begrijpen.

Zo zien de indianen de andere Nicaraguanen als "spanjaarden" en als Spanjaarden in hun gebied komen zijn het "kolonisten". Dit is zo gegroeid door de geïsoleerde ligging van het Oosten en door de hele andere cultuur van de indianen. Ook oud-diktator Somosa heeft het gebied nooit echt kunnen terroriseren. Terwijl men in het Westen enorm moet knokken voor de revolutie, voelden de indianen zich er niet of nauwelijks deelgenoot aan.

Toen de sandinisten na de revolutie - met alle goede bedoelingen - tegen de Miskito-indianen zeiden: "we zijn allemaal Nicaraguanen met dezelfde rechten en het oosten wilden ontsluiten door de alfabetiseringscampagnes, gezondheidszorg en wegenaanleg begonnen de problemen. Bij de regering speelde niet in de laatste plaats het economische belang mee, het oosten heeft namelijk enorme natuurrijkdommen. De indianen wilden wel ontwikkeling, maar wel op hun eigen manier, dus werden spaanstalige alfabetiseringscampagnes geboycot.

Misurasata, een soort samenwerkingsverband tussen Miskito Sumu en Rama indianen en sandinisten, die de ontwikkeling en samenwerking met de sandinistische regering in goede banen moest leiden, zette toen Miskito en engelstalige campagnes op, maar doordat men elkaar niet wilde begrijpen werden de teleurstellingen steeds groter.

Zo werd direkt na de revolutie het land van de indianen onteigend, omdat ze geen formeel eigendomsbewijs konden leveren. Het land werd staats eigendom, wat weliswaar niet betekende dat de aanspraken van de indianen op het land ontkend werden, maar de staat liet wel tropische hout kappen in oorspronkelijk indianengebied, zonder duidelijkheid over de landrechten. De regering kwam haar afspraken niet na. Ook trokken kleine spaanstalige boeren steeds meer naar het oosten op en nemen indianen gebied in.

In februari '81, net voordat Misurasata de landvordering van alle indiaanse dorpsgemeenschappen bij de regering zou opgeven wordt de hele leiding van Misurasata gevangengenomen op de beschuldiging van 'seperatisme'. De regering beroept zich op Aktieprogramma '81 van Misurasata, waarin zij naast de alfabetisering in Engels en Miskito en de historische landvordering, zich ook wil gaan richten op het intensief bewust maken en het massaal demonstreren om de eisen kracht bij te zetten.

Na 3 weken wordt iedereen vrijgelaten,

behalve de meest rechtse leider Fagoth. Hij vlucht wat later naar Honduras en gaat daar samenwerken met de door de CIA gesteunde FDN, een kontra-revolutionaire organisatie van oud nationaal-gardisten en zet radio 15 september op, waarmee hij in Miskitototaal de indianen oproept om zich te bevrijden van het Sandino-kommunisme. Met dit soort ophitsingen heeft Fagoth kans gezien het konflikt nog eens extra aan te scherpen.

Zo mislukte een bijeengeroepen indianenraad in het dorp Tuapi, doordat Fagoth via de radio de Miskito's waarschuwt voor een massaslachting door de sandinisten in dat dorp.

De nu nog in Nicaragua verblijvende leiders als Hazel Lan staan onder zware druk van de dorpsgemeenschappen geen compromissen meer te sluiten met de sandinistische regering.

De sandinistische politiek om de onderhandelingen uit te stellen en zo de militaire controle aan de atlantische kust te versterken heeft de eisen van de Miskito's verscherpt. Ze willen nu territoriale autonomie en controle over de natuurschatten. Hierna verklaart de FDLN-regering Misurasata dood. Ook regeringsinitiatieven op het gebied van onderwijs en gezondheidszorg worden nu geboycot. Brooklyn Riviera een andere prominente indianenleider vertrekt naar Costa Rica en sluit zich aan bij het verzet daar.

De legale Misurasata bestaat niet meer, maar het FSLN heeft nu ook geen enkele politieke invloed meer op de Miskito's en de dialoog is dood. De enige andere vorm die overblijft is het gewapend verzet. Door hun konflikt met de sandinistische revolutie werden de Miskito's gedwongen voor hun eigen identiteit te knokken en zo hun eigen revolutie te maken. En nu vechten revolutionairen tegen revolutionairen, beide partijen voor de goede zaak. Het syniese is dat beide revoluties heel goed samen kunnen gaan en elkaar zouden kunnen verrijken als ze hun bekrompen ideeën overboord zouden zetten en naar elkaar zouden luisteren....

Inrichting zelf in een isoleercel'

PSYCHIATRIE IN WERKELIJKHEID

Van 19 t/m 21 december 1983 vond in Amsterdam het 3-daagse slotcongres 'Psychiatrie in werkelijkheid' plaats.

Aan dit congres nam een aantal organisaties deel, zoals: de Cliëntenbond, Stichting Pandora, Bond voor Wetsovertreeders, St. Landelijke Patiëntenraden, werkgroep BOPZ, werkgroep Nieuwbouw, werkgroep Terecht, Wegloophuizen en veel hulpverleners en hulpgevers.

Het doel van deze drie dagen was om gezamenlijk, via het uitwerken van de resultaten van de regionale deelkongressen, en het uitwisselen van gedachten, te komen tot een blauwdruk voor een nieuwe beleidsstrategie die de huidige situatie in de psychiatrie drasties moet gaan veranderen.

Iedere dag werd er, naar aanleiding van een thema, gepraat. De thema's waren: Maandag, ervaringen van de gebruiker/ster, dinsdag: het beleid van de overheid, woensdag: hoe het werkelijk zou moeten. Naast deze discussies waren er informatie-stands, films, optredens etc. Aan het eind van dit congres werden de resultaten omgewerkt tot de slotresolutie, die werd aangenomen door het congres. Hierna was er een demonstratieve fakkeloptocht naar het toen net leegstaande Wilhelmmina Gasthuis. Daar werd een (symbolies?) bord geplaatst met als opschrift: Amsterdam bouwt hier een sociaal-psychiatrisch dienstencentrum (dit is een kleinschalige opvangruimte - wijkplaats - voor mensen in psychische moeilijkheden).

VROUWEN IN DE PSYCHIATRIE

Omdat ik zelf een flink aantal keren in een psychiatrische inrichting opgenomen ben geweest, plat gespoten, voor gek en daardoor arbeidsongeschikt verklaard, isolatiecellen van binnen heb gezien etc., ben ik naar dit congres toegegaan.

Na jaren niets meer te maken willen hebben met iets dat ook maar naar psychiatrie rook ('t stinkt)

Hoewel in meerdere werkgroepen geïnteresseerd, begon ik op de maandagmiddag in de werkgroep 'Vrouwen in de Psychiatrie'. Het thema van die dag was: ervaringen van gebruiksters, dus ik kon direct

mijn zegje doen, en dat leverde aardige verrassingen op. Bijvoorbeeld het onderwerp HOMOFILIE bleek anno 1983, in die moderne stad Amsterdam (wrong time, wrong place?), een zwaar beladen onderwerp te zijn. Van uitspraken als: 'met een goed stuk hulpverlening valt nog wel het een en ander op te lossen', sloeg ik stijl achterover.

Wat er die ene middag boven tafel kwam was niet alleen een bevestiging van bestaande wantoestanden, maar vergrootte ook onze strijdbaarheid, wat uitmondde in het oprichten van het LANDELIJK NETWERK VROUWEN IN DE PSYCHIATRIE. Wij stelden onze eigen blauwdruk samen, en eisten dat deze werd opgenomen in de slotresolutie. Wanneer de eerstvolgende vergadering is, kun je te weten komen bij Abeba, (adres bij de redactie bekend).

OVER DE G.G.Z., voer voor de liefhebber/ster.

In de hele Geestelijke Gezondheidszorg (GGZ) zijn grofweg twee groepen mensen te onderscheiden, nl. hulpverleners en hulpgevers. Het is op haar zachtst gezegd merkwaardig dat bij de hulpgevers vrouwen in de minderheid zijn en bij de hulpverleners in de meerderheid. Uiteraard bevestigd dit gegeven voor de zoveelste keer dat er in de maatschappij nog steeds sprake is van overheersend mannedrag (de typer vraagt zich af of er in een ziekenhuis sprake is van overheersend vrouwenedrag?).

Binnen de instellingen die de GGZ betreffen, variërend van psychiatrische inrichtingen tot RIAGG's en alles wat daar tussen ligt en buiten valt, zijn hulpverleners werkzaam. Binnen de instellingen is sprake van gigantische hiërarchische structuren. Aan de top hiervan staat meestal de geneesheer-direkteur, veilig omringt door zijn 'deskundig' team van psychiaters, B-verpleegkundigen, maatschappelijk- en sociaalwerkers/sters, sociologen en psychologen (etc!). Meest mensen met middelbare of hogere opleiding.

De vrouwen zijn in elk opzicht ondervetegenwoordigd. Binnen deze hele klup is slechts een klein gedeelte wat zich krities opstelt naar de bestaande structuren toe. Deze mensen verkeren altijd in een kwetsbare positie, want ontslag kan met vieze, vage, de werkelijkheid omzeilende argumenten altijd aangevraagd worden.

De andere groep, de hulpverleners,

is ook een kwetsbare groep, omdat ze vaak lange tijd nodig hebben om te herstellen van de beschadigingen die ze opgelopen hebben tijdens hun zogenaamde genezingsproces. Zijn de hulpverleners immers niet ziek/gek en/of onaangepast? We beginnen de kern van de zaak al een beetje te benaderen, nl. de benaderingswijze van de ene groep door de andere. Groep A (hulpverleners) vertegenwoordigd globaal gezien (de uitzonderingen bevestigen nog steeds de regel) de maatschappij in al haar patriarchaal, kapitalistische, onderdrukende facetten en heeft er helemaal geen baat bij als de andersgezinden andersgezind blijven, wat is er makkelijker dan mensen die niet aan de norm voldoen of tijdelijk uit hun evenwicht zijn geraakt (voor mijn part permanent, want wie altijd in evenwicht is, is bij haar/zijn leven al een heilige of guru en daar zijn er maar heel weinigen van), voor ziek of gek te verklaren.

En waarom wordt er niet gekeken naar de oorzaken van de 'ontsporingen' van mensen? Waarom wordt er alleen in medische modellen 'ingeschaald' en in hokjes gedrukt die iemands verdere leven ingrijpend bepalen.

Waarom wordt er niet naar het hele scala van factoren gekeken wat ieders leven bepaald. Waarom worden nog steeds mensen die in deze absurde maatschappij in de knel raken (wat alleen al voor hun gezondheid pleit) volgestouwd met medicijnen die hun wilskracht en overlevingsdrang volledig vernietigen, in een totaal geïsoleerde omgeving (de inrichting)?

ALLE INRICHTINGEN DICHT.

Abeba

Voor meer informatie over het vrouwen-netwerk of Congres Psychiatrie in Werkelijkheid: Abeba, tel 638280 of schrijf (adres bekend bij de

redactie. Lees vooral ook 'Eigen Waan', psychiatrie als paradox, van Jet Isarin, net uit.

erzet bij deel

noeiplan voor tehuis wek

BIJ TUCHTCC
Psychiater
forse versti
pillen aang

DEN HAAG (ANI
van de Hagenaar L
disch Tuchtcollege
diend tegen
Haar clien
ater. Zi
ongeb
strek
lijdt
Ook z
cijner
pleeg

CAUTI
PSYCHI
MAY
HAZAR
TO

HE

reg
ing

is

ie

ie

ie

ie

ie

ie

ie

ie

ie

ie

ie

beste A.

koortsmaand '84

Hoi Frank, mooie brief, over de eerste schrik der belasting heen. Zoals je waarschijnlijk wel volgt staat de Koepel momenteel volop in het dagelijks nieuws. Licht uit, spot aan; zelfspot, maar 't gaat goed, verdeel en heers-principe werkt altijd, zo werd de macht heersend en kun je macht met haar eigen macht verslaan. Blijft over de onmacht, de uitdaging om vorm te geven aan een nieuwe wereld, het vage alternatief zoals mijn officier van justitie, dhr. Kopp, in mij zag. In ieder geval zag hij het alternatief, toen nog vaag. Deze week donderdag 8 maart, wanneer het kort geding-klingt, klinkt het allemaal veel minder vaag in zijn oren. Maar begrijpen zal hij het niet tijdens zijn leven, alhoewel, ik ben god niet, en niets is onmogelijk zeggen en schrijven de humanisten, op de navel van dit jaar 1984.

Zit er al wat systeem in de Grote Leegte? Ik lees mooie blij berichten, een woonwinkel en dergelijke zaken. De Blauwe Aanslag doet me aan de maagd Maria denken, ook zo'n geheimzinnige sluier van armoede, en dan zomaar zonder ingreep van buitenaf, integendeel, groeit er een nieuw wezen, je zus, of jesus m'n kleine broertje.

Oh ja, op 't gevaar af onbegrijpelijk te worden genoemd, ik ben onbegrijpelijk over mezelf maar achteraf kan ik zonedig alles verklaren, zover zijn we nog niet. Kun jij alles verklaren wat je nu doet, schrijft. 't Is onbegrijpelijk toch dat iemand als jij opgaat in de grote leegte, dat is net zoiets als dat ik nu toch alweer zo'n 8 maanden voor niks in niks zit. De gevangenis, ik heb er teveel energie voor, ik ben er te blij in, ik ben er mezelf in, m'n liefje wat wil je nog meer. Juist ja, m'n liefje. Die is hier niet, die zit hopelijk netjes op me te wachten, zo niet dan is er nog geen man overboord.

Hé, ik krijg je schrijfmachine hè, dit is niks. Je krijgt hem terug als ik weer vrij ben. Ik heb er namelijk zelf ook ergens een staan maar die moet ik zelf lospeuteren.

Frank, I am too busy, ik ben aan het schrijven, tekenen, schilderen, broek maken, radio repareren, kleien, rondleidingen geven in m'n gezellige museumpje, dat zo ontstaat. Oh ja, en ik zing hier de ramen kapot, en als 't dn hard waait plak ik die mooie krant uit 't jaar nul en ouder voor de gebarsten ruit.

Dat helpt, geloof ik

CIAO NICO

Wie Nico wil schrijven, kan dat doen naar: Nico L., boef nr 196351 cel nr 70 De Koepel Wilhelminastraat 16 Arnhem

god straft onmiddellijk

Op 1 maart zijn in Berlijn Benny Härlin en Michael Klöckner tot tweeneenhalfjaar gevangenisstraf veroordeeld, omdat ze uitgever geweest zouden zijn van het berlijnse maandblad Radikal (Eerder schreven we al over het proces in Zwarte nr2) Voor rechter Palhoff was het feit dat in Radikal o.a. opgeroepen was tot de grote anti-Reagan-demo (juni '82), die op grote matpartijen uitliep, en verklaringen van de Revolutionäre Zellen en aanverwante artikelen opgenomen werden (en worden) goed voor 2½ jaar, omdat ze zich hierdoor schuldig gemaakt zouden hebben aan het oproepen tot en goedkeuren van strafbare feiten en het werven voor terroristische verenigingen - met de woorden van rechter Palhoff: public relation managers van het terrorisme. Tegen dit vonnis gaan Benny en Michael in hoger beroep en blijven zolang nog

op borgtocht vrij. In de bondsrepubliek is een groot deel van de meer liberale burgerlijke pers dit vonnis, maar ook het proces op zich in het verkeerde keelgat geschoten. Het wordt algemeen als een bedreiging van de persvrijheid gezien, want: wat vandaag voor Radikal geldt, geldt morgen misschien ook voor hen. Op deze censuurpoging - Radikal gaat gewoon door is vanaf het begin veel kritiek geweest. Toen de rechter daarom in het vonnis de pers maande zich beter te gedragen, verliet deze en masse de rechtzaal. Maar Palhoff had nog iemand tegen zich waar hij waarschijnlijk niet op gerekend had: god, die hem onmiddellijk strafte voor z'n belachelijke uitspraak. Kort na het proces donderde hij in het gerechtsgebouw van de trap af en hij ligt nu met een schedelbasisfractuur in het ziekenhuis.

Wegens te gekking eklaagd

De advocate heeft bij het Me...

ON: ATRY BE DOUS YOUR ALTH

De procureur bevestiging van de straf, die de Haagse...

elf jaar verslaafd. ar, consulteerde hij f hem na elk bezoek 'pillen' mee. Soms dosis als hij erom et oude recept was

svrouw was haar de overval niet toe. Zij betoogde dat C. nen nooit vrij had. Dat is ook de reden edisch Tuchtcollege de psychiater heeft

Van onze verslaggever Nijmegen hulpverlening aan mensen met psychosociale problemen moet zo dicht mogelijk bij het eigen leefmilieu van de cliënten gebeuren en het moet kleinschalig worden opgezet. Hulp bij psychosociale problemen is allereerst een zaak voor de eerstelijns...

ONDERZOEK IN REGIO NIJMEGEN Kleinschaligheid bepleit bij psychosociale hulp

AFSCHEID VAN HET

PROLETARIAAT.

een boekbespreking

Zelfbeheer, alternatieve bedrijvigheid zijn een onderdeel geworden van de kraakbeweging. Werkplaatsen waar je minder dan in gewone bedrijven of kantoren aanloopt tegen stompzinnig werk en allerlei types die ten koste van anderen hun meligheid spuien. Ergens leeft het idee dat met de uitbreiding van deze beweging de maatschappij ook wel zal veranderen. Dit lijkt mij echter een gevaarlijke illusie. Het is onmogelijk om de huidige technische ontwikkelingen om te keren, om op elk gebied en voor allen weer volledige beroepen in de ambachtelijke sfeer te doen ontstaan. Iemand die nagedacht heeft over wat wel een leefbaar alternatief voor de huidige maatschappij zou kunnen opleveren is Andre Gorz in z'n boek afscheid van het proletariaat.

In de laatste zin van z'n boek zegt hij: in de huidige fase moet men vragen durven te stellen, waarop men het antwoord niet weet en problemen durven op te werpen, waarvan men de oplossing nog moet vinden.

arbeidersmacht

In het eerste deel gaat hij uitvoerig in op de vraag wat er over is van de arbeidersmacht. Op een originele wijze ontrafelt hij de ontwikkelingen in de laatste eeuw. Centraal staat de ontwikkeling van de techniek die langzaam de vakarbeider vervangt door de systeembestuurder. De vakarbeider had door z'n kennis inzicht in wat zich in de fabriek of werkplaats afspeelde. De mogelijkheid om de fabriek in eigen beheer over te nemen lag hierin besloten. Het kapitaal is er echter in geslaagd om, meer dan men ooit kon voorzien, de arbeidersmacht over de produktie te verminderen. Het heeft steeds ingewikkelder en machtiger machinerijen weten toe te vertrouwen aan werkers met steeds beperktere capaciteiten. De fabriek is geen economische eenheid meer. In de fabriek wordt niet meer een gebruiksklaar produkt gemaakt. Er wordt een onderdeel gemaakt, een plaat staal, een moter, om vervolgens

honderden kilometers verderop ingebouwd te worden in een auto, een machine, een legertank. Voor de bevoorrading is de fabriek afhankelijk van een centrale distributie die de verschillende bedrijfstakken koördineert en beheert.

Hetzelfde geldt, maar in sterkere mate, voor het kantoor. De werkplaats is geen beslissingscentrum meer. Arbeiderszelfbestuur verworden tot een fictie. Zelfbeheer in een grootschalige economie is niet meer dan zelfbeheer van de gevolgen van veranderingen en beslissingen die door de techniek en planning dwingend worden opgelegd. Een voortdurende botsing tussen de wensen van de 'mensen van anderen' en de diktaten die door een plan- of methodeburo worden aangedragen. Dat de laatste de bureaucratiese spelletjes het beste beheersprekt voor zich.

oude idealen

Oude socialistiese en anarchistiese denkbelden over een te vormen ideale maatschappij moeten op de helling. Grootschalig opgezette bedrijven kunnen niet effectief in zelfbeheer worden genomen en evenmin is het mogelijk om kleinschalige bedrijven, het ambachtelijk ideaal, wederom de spil van de economie te laten worden. De macht over de eigen arbeid wordt er door teruggewonnen, maar het is geen alternatief voor de huidige maatschappij. Alle massaproductie van de handwijzen getuigt niet van realiteitszin. De hoeveelheid stompzinnig werk, die zou ontstaan, zou de meest verstokte voorstander van kleinschalige bedrijvigheid teveel worden. Gebrek aan zelfs het allernoodzakelijkste zou ontstaan.

Andre Gorz zet zich zelf aan het werk om de voor de mens nuttige aspecten van massaproductie en alternatieve werkplaatsen in een socialisties perspectief te combineren. Het belang van de alternatieve werkplaatsen is dat zij de behoefte vervullen om dingen te creëren die uniek zijn, naar eigen smaak en wensen. Voor de allernoodzakelijkste levensbehoeften, een dak boven je hoofd en voedsel gelden deze eisen niet. Zij lenen zich dan ook bij uitstek voor massaproductie en automatisering. De arbeidsbijdrage van een ieder

kan zo tot een minimum beperkt worden en de technische vernieuwingen zullen de benodigde inspanningen in de toekomst slechts geringer maken. Dit riekt naar een arbeidsplicht. Het verschil met het plan Van der Louw is echter dat het hier gaat om de instandhouding van de eigen gekozen samenleving en het eigen leven. Ook in zo'n samenleving bestaat er werk wat monotoon en smerig is. Door de toepassing van de techniek en een gelijkelijke verdeling kan dit voor een ieder tot een minimum beperkt worden.

De resterende tijd is er om een invulling te geven voor jezelf. Individuen of groepen kunnen hun energie aanwenden om hun omgeving naar eigen inzicht en vorm in te richten. Goedkope materialen, in massa geproduceerd, worden in werkplaatsen door creativiteit omgevormd naar eigen smaak. Partijen linnen veranderen in kleding, houtstapels in meubels. Een ideaalbeeld? Het lijkt mij niet, trouwens zonder fantasie is nog nooit een groots idee werkelijkheid geworden. Het enige verschil met de huidige situatie is dat de alternatieve werkplaats als de tegenpool van de betaalde arbeid funktioneert.

kapitalistische verspilling

Wat Andre Gorz onder het allernoodzakelijkste verstaat wordt nu geproduceerd door de multinationals en de staat. De produktie is er op gericht een konstante vraag voort te brengen en in stand te houden. Een ongelooflijke verspilling van grondstoffen en menskracht is het gevolg. Andre Gorz leent de theorie van Schumacher, die beroemd geworden is met zijn boek "Small is beautiful" om een socialisties alternatief te formuleren. Deze schrijver laat de werkelijke kosten van een grootschalige maatschappij zien (om vervolgens tot een voor de mens optimale schaal van de maatschappij te komen). Voor elk produkt dat

STUDEREN

of

WERKLOOS ?

gemaakt wordt, wordt een prijs berekend naar de produktiekosten en de winst. Buiten die berekening blijven de kosten voor de maatschappij die voortvloeien uit de produktie. De vervuiling door de fabriek, de verspilling van grondstoffen, het afval en de gevolgen voor de mensen die in de fabriek werken of er naast wonen. Als de kosten daarvan berekend zouden moeten worden is onze maatschappij allang failliet. De oplossing die Schumacher voorstaat, is de samenleving terug te brengen tot een schaal, waarbij het handelen van een ieder weer zichtbaar wordt.

Alleen de kleine of middelgrote produktie-eenheid kan ondergeschikt zijn aan de behoeften van de bevolking, door haar gecontroleerd worden, aangepast zijn aan de plaatselijke middelen en wensen; alleen zij maakt het mogelijk naar de geringste totale kosten te streven, naar het optimum wat betreft arbeidsomstandigheden en uitwerking op het milieu, alleen zij kan beheerd worden door hen die er werken en bijdragen tot de autonomie van de gemeenten, de streek, de basis-gemeenschappen.

angst voor de anarchie

Gorz waarschuwt dat de schaal van de gemeenschappen niet te klein mag worden. Massaproductie is de voorwaarde om bevrijd te worden van de arbeid. Een centraal geregelde produktie en planning is daarom noodzaak. Vervolgens voert hij er nog een psychologies argument aan toe. Autonome gemeenschappen zijn van origine maar een benauwd gebeuren met een grote sociale controle. Afhankelijk als de leden zijn van hun welvaart uit de eigen produktie kan dit alleen leiden tot zelfuitbuiting. Als de staat regelend optreedt in de produktie wordt de eigen welvaart los gekoppeld van de door omringende burgers verrichte arbeid. Kortom de staat als politiek forum.

Toch lijkt dit meer een krampachtige poging om vooral niet voor utopies anarchist uitgemaakt te worden. De staat als laatste toevluchtmiddel tegenover autonome gemeenschappen. De poging is daarom niet echt overtuigend. Het boek als geheel echter wel.

Tegenover de crisisverschijnselen in de samenleving zetten we vaak onze eigen keuze van in kraakpanden wonen en werken. Juist omdat zij niet aangevuld zijn met ideeën over de samenleving als geheel vinden zij geen weerklank bij grotere groepen mensen, met name degenen die werken. De gedachte bij hen is dat onze manier van leven mogelijk is omdat zij het smerige en vervelende werk opknappen waardoor de samenleving blijft draaien. Onze weigering om dat werk in deze maatschappij op te knappen moeten we duidelijk maken en daar is het boek "Afscheid van het proletariaat" een goede aanzet voor.

De laatste tijd hoor ik vaak kritiek op de strijdbaarheid van studenten. Ja, de woelige 60er jaren zijn voorbij. De tijd waarin de aktie gemaakt werd door studenten is gestorven. Tegenwoordig schijnt student zijn weer een maatschappelijke status te geven. Als je poen hebt ga je studeren. Als je een beursje weet los te peuteren bij godsgratie ook.

Een baan krijg je niet dus dan maar een studie. Lekker de hele dag uit je neus vreten, af en toe een college lopen, een werkstuk inleveren, het uitgaansleven in en vooral genieten van je maatschappelijk aanzien. Aktievoeren hoeft niet meer, dat is iets voor werkelozen of zo.

Je hoort veelvuldig de kreet; zo lang ze studeren noemen ze zich links maar als ze een baan hebben worden ze rechts. Dit zal best wel voor een grote meute zo zijn, de meerderheid denk ik. Maar moet je je daarom schuldig voelen als je studeert en ook aktievoert. Of nee, moet je je tegenover je medeaktievoerders, die wel werkeloos zijn, gaan verantwoorden, zelfs verontschuldigen dat je (nog) studeert! Soms heb ik echt het gevoel dat ik als student in de aktiebeweging niet helemaal voor vol aangezien word.

Ik ben student, dus nu nog strijdbaar. Over een half jaar ben ik afgestudeerd, dan dus rechts, burgerlijk hopeloos verloren. GELUL

Wie zegt dat ik ga werken of dat ik überhaupt een baan krijg. Ik heb nog geen zin om te gaan werken dus voorlopig blijf ik werkeloos.

Maar ben ik dan strijdbaar dan nu ben je alleen als je werkeloos bent instaat om onwijze akties te voeren? Beter gezegd, sta je als je werkeloos bent meer in voor de "zaak" waar je voor vecht?

Ik wil niemand aanvallen. Voor mij is iedereen die zich met de "aktiebeweging" bezighoudt gelijk. Of je nu studeert, werkeloos bent of werkt. Ik geloof dat iedereen dezelfde inzet kan hebben en dezelfde levenshouding.

Ik zie ook niet in waarom je als werkeloze depressief zou zijn en als student niet. Is er zoveel verschil? Voor mijzelf denk ik niet. Nu studeer ik nog. Ik doe vrij weinig aan m'n studie en hobbelt wat rond in de "aktiebeweging". Ik hou me met ontzettend veel dingen bezig al dan niet akties.

Straks ben ook ik werkeloos, ook dan heb ik nog veel tijd om me met die dingen bezig te houden. Wat is er dan veranderd? Ah, je bent je maatschappelijke aanzien kwijt. Nou en! Voor wie heb je dat, voor wie moet je dan zonedig iets zijn. Is dat een reden om als depressief werkloze door het leven te gaan. Waar moet je dan zo depressief van worden?

Als je studeert kan je depressief worden van een tentamen dat niet lukt. Maar dan ben je natuurlijk niet echt zo. Als je werkloos bent, wordt je depressief van je zelf. Van het feit dat je alleen op de aktiebeweging stort, met het idee dat je echt iets kan bereiken en dat je andere mensen daarin meekrijgt. Je hoofd staat alleen daarbij en verder is er niets waar je je mee bezig houdt. Ja, het lezen van zware werken, politiek verantwoord bezig zijn. Vooral niet met iets bezig zijn dat ontspannend is.

Komt daar het idee vandaan dat je strijdbaar bent als werkloze. Dat je als student je niet honderd procent kan storten op de aktie, omdat je af en toe studeert en je soms een beetje ontspant achter een leuk boek, de t.v. of in de kroeg zit. Dat doe je als werkloze toch ook. Dus nog geen verschil.

Nou vergeet dat verschil in maatschappelijk aanzien dan ook maar en voer gewoon aktie met elkaar. Want als je in de "aktiebeweging" ook al kloofjes gaat scheppen, kunnen we beter burgerlijk worden.

MAAK OOK MUURKRANTEN !

Tot onze verbazing blijkt dat de muurkrant-Delft de enige muurkrant in de omgeving is. Wat zonde nou. Een muurkrant (MK) is het uitgelezen medium voor EIGEN verslaggeving van acties, speculatiepraktijken en zo meer. Bovendien is het potentieel lezerspubliek breder en groter dan interne produkten als Bluf en Zwarte.

Dagbladblabla vergeet het maar. Doordat je anoniem opereert kun je ook stukken schrijven die anders tot juridische stappen leiden, maar toch prima zijn om te plakken (zoals bv 'Hoe je stroom betaalbaar maakt').

In Delft draaien we geheel autonoom, dwz we hebben eigen spullen (zeefdruk, doka) en betalen in principe de lopende kosten zelf (+30,- pm).

Enkele abonnees op de kleine MK vult de kas wat bij, zonder actief werven. Dit geeft bijna onbegrensde mogelijkheden. We verschijnen wanneer en zo snel we willen (minimaal 24uur).

De grootte van de zeef en eigen principes/dogma's zijn eigenlijk de enige beperkingen.

De stukken schrijven we over het algemeen zelf of in samenwerking met anderen. In z'n algemeenheid zou je de stukken subversief en actiegevoelig kunnen betitelen.

Een probleem is eigenlijk nog dat de MK (-medewerkersters) moeilijk te achterhalen zijn. Praten met postbus 3218 is ook niet alles. Zoeken in de goot kan hier nog wel eens uitkomen in de goot.

Ook zijn er in principe op maandagavond medewerkersters aanwezig in het kraak-kafee. Dus voor informatie:

postbus 3218 Delft
ma-avond KKF Voorstr 78 Delft
de goot

Materiaal en kennis is er; wat let je
MAAKT ALLEN MK's.

MK-Delft

OEFENRUIMTE VRIJ

De Sirene, Buitenvorm 7, (groot kraakpand) in Den Haag heeft een ruimte vrij voor theatergroepen, dans, mime, zang en noem maar op, om te oefenen of les te geven. De ruimte is ong. 8 x 8 meter, verlicht en verwarmd. Bands en versterkte muziek gaat niet. We vragen alleen een bijdrage voor het onderhoud en de verbouw van het pand, afhankelijk van wat je verdient, subsidie of lesgeld krijgt. Je kunt voor één of meerdere dagen of daagdelen terecht alle dagen van de week. Bel ons als je interesse hebt, tel 070-891275

de Sirene-bewoners

OPSPORING VERZOCHT

Het Buro Leegstands-registratie Binnenstad is op zoek naar informatie over de speculant en huisjesmelker ROBERT van PUFFELEN, vaak opererend onder de naam Polair BV., waarvan hij de eigenaar is. Hij specialiseert zich op aankoop van gekraakte panden en is waarschijnlijk ook buiten Den Haag actief. Een ieder die inlichtingen heeft over zijn nevenactiviteiten, bronnen van inkomsten en contacten, wordt verzocht dit te schrijven aan De Zwarte, o.v.v. Buro leegstand.

Verder zijn we altijd geïnteresseerd in leegstaande woon- en bedrijfs-panden in de Haagse binnenstad (Oude Centrum, Westeinde/Kortenbosch en daar omheen). Vermeld daarbij indien bekend: duur van de leegstand, eigenaar, staat van onderhoud en evt. sloop of renovatie-plannen.

BOSKOOPSE POSITIVOOS

Tussen alle krantekoppen door, waar alle kanten van het leven en de maatschappij weer eens driftig onder de loep worden genomen, ben ik nog niet één stuk tegenkomen over het vaststaande feit dat er ook nog mensen (m/v) positief bezig zijn. Wij in Boskoop doen ons best om ook bij de positivo's te horen.

Het eeuwige gezeik over werk, solliciteren, wel of niet vrijwilligerswerk (?) van oa de sociale dienst zijn we meer dan zat. We hebben daarom een aantal koppen bij elkaar gestoken en zijn daar een beetje mee gaan zitten filosoferen over wat we eigenlijk wel wilden en waar behoefte aan was.

eetkafee

We zijn dus zonder de eeuwige papierbusiness een eetkafee begonnen. Na een hoop zoek, gevraagd en gehannes hebben we een onderkomen gevonden dat met een beetje opknappen wel te gebruiken was. Na de nodige arbeid en stress was het eindelijk zover. Het enige dat toen nog tegenzat was een inbraak vlak voor de opening (voor zo'n 1000 piek vernield en gestolen). Maar 1 maart zijn we dan open gegaan. De opening op zich en de reacties waren ruim boven onze verwachting.

We leveren uitsluitend biologies of biologies diëneties, en dat wordt wel gewaardeerd en proberen een zo goedkoop mogelijke maaltijd op tafel te zetten. Goedkoop, gezond en verantwoord kunnen volgens ons prima samengaan.

Ik zou zeggen, kom het eens proberen. We zien in het Pandje aan de Boezemlaan, naast het bejaardenhuis Irene (zeg vijf minuten lopen van het station) en we zijn open op donderdag, vrijdag en zaterdag van 17.00 tot 20.00 uur. Tot ziens in eetkafee T.H.T.'84 in Boskoop.

boskoop

Boekhandel "de Vijfde Kolonne"

Nieuwstraat 18

Open: vrijdags 19-21 uur

zaterdag 11-16 uur

Kraakspreekuur: vrijdag tijdens openingsuren.

Drukkerij/uitgeverij "Macula"

Nieuwstraat 26

tel: 4381 of 6079

Boskoops Anti-Fascisme Komitee

p/a Zuidkade 114

woerden

Redactie "OKAZIE" (krities, onafhankelijk blad)

Postbus 2087, 3440 DB Woerden

tel: 03480-10435 (Peter)

Drukkerij "De Druktemaker"

Van Kempensingel 31

tel: 03480-17810

utreg

Anarchisties contactpunt

Fred Gijsberts, Koekoekspl. 2bis

tel: 030-732392

Documentatiecentrum Vrij Socialisme, Postbus 14045

Teelingstraat 3

IMA-gebouw (Wereldwinkel, solidariteits-komitees Midden-Amerika, RAAF en A.Federatie-vergaderingen) Voorklarenburg 10

Land. Anti-Mil. Overleg (2-maandlks)

Labré-huis

Plompetorengracht 13

Boekhandel "de Rooie Rat"

Oude Gracht 65

tel: 030-317189

gouda

Informatieburo Dienstweigering

Burg. Martensingel 94

elke 1e maandag v.d. maand

Wereldwinkel, Raam 222

open: do 19-21u, vr 14-17u,

za 10-17u.

Jongerenbeweging

Burg. Martensingel 92

Sosjuteit "De Gorz"

Jeruzalemstraat 11

open: wo 22-1.30u,

vr + za 23-1.30u.

Vegetaries eethuis V15 (wortel15)

Peperstraat 35

zoetermeer

Huisvestingspreekuur KJH
di-avond 19-20uur
Julianalaan 21, tel:165500

EHBO(eerste hulp bij oproepen)
dienstweigeren, anti-militairisme
do-avond vanaf 20u
julianalaan 21, tel: 165500

Tabu, meidenkafee
do-avond vanaf 20 uur
Dorpsstraat 36

leidschendam

Leidschendam's Initiatief tegen
Rascisme, Fascisme en Diskriminatie,
postbus 89

leiden

Infowinkel ALARM
Lokhorststraat 25

Boekwinkel Manifest
Hoogl Kerkgracht 4, tel: 125691

Feministische boekhandel Gaia
P.Kerkchoorsteeg 1, tel: 143684

Kraakbond (bij het KWJ op dinsdag)
Koppenhinksteeg 2, tel: 121139

Wegloophuis zoekt vrijwilligers
Doortje 130963 of Els 146381

delft

Vrouwenradio Delft
iedere di-avond 19-20uur, FM 101.75
(niet op de kabel)

Vrouwenhuis
di-avond vrouwenkafee
Molslaan 46, tel: 126511

Blijf van m'n lijf
Postbus 3267, tel: 124501

Vrouwen tegen seksisties geweld
Postbus 3293

Vrouwen hulptelefoon 146110

Muurkrant, postbus 3218

Werklozen actie komitee (WAK)
tel: 145798

Kraakkafee, Voorstraat 78
iedere woensdag vanaf 20.30u
ontbijtkafee zondag's, 11 tot
Kraakspreekuur, Voorstraat 78
iedere woensdag 19.30 tot 20.30u

Anti-militairisties Buro i.o.
Postbus 3192

Stadskrant 'Blauwdruk'
Postbus 3249

den haag

WAF opgeheven wegens gevaar voor
inkapseling!

Sosjale Joenit (actie-, hulp &
infocentrum voor jongeren in crisis-
situaties)
Juffrouw Idastraat 10, tel: 655930

Meidenwegloophuis, tel: 463832

Vrouwenhuis/boekhandel Trix
Anna Paulownastraat 35

Hulpverlening Verkrachte Vrouwen
19.30-22.30u woensdag tel: 540264
9.30-12.30u vrijdag

Boekhandel De Grote Leegte
woensdag t/m zondag 16-20 uur
Buitenum 216
(binnenkort vanaf 13uur open)

Boekhandel De Rooie Hond
W.de Withstraat 35, tel: 648861

Kraakspreekuur Oude Centrum
wo + zat in De Grote Leegte

algemene Kraak-info, wo 19-21 uur
Lutherse Burgwal 1

Alarmlijn ontruimingen, knokploegen,
akties, tel: 60 30 62

Kraakkafees:
Brullend Breekijzer, Lutherse Burgw.
wo t/m zo vanaf 22 uur
Up to you Spui 209

Vrouwenkafee Madam Mikmak
Piet Heinstraat

Trefcentrum Feniks, Stationsweg 112
voor flikkers en potten

De Puinruimer, kollektief kafee
en eethuis, Columbusstraat 20

Koffiehuis Blau, Buitenum 216
wo t/m zo eethuis van 16 tot 20uur
di-avond Bouwkafee

Dienstweigerspreekuur, wo 20-22 uur
(VD) Juffr. Idastraat 10

Haagse Zwartrijdersbond (zelfhulp-
groep van zwartrijders in de bijstand
p/a De Grote Leegte

Meldpunt fascisme en discriminatie
Wetswinkel, tel: 882259
Haags Initiatief: overdag 468810
's avonds 604402

Emmaus rommelmarkt, Prinsegracht 36
za 10-1uur, do-avond 19-21uur
(opbrengst voor groepen hier en
in andere onderdrukte gebieden)

Jongerenbeweging
Witte de withstraat 45, tel: 461616

OVB (onafhankelijke bond voor wer-
kenden en werklozen, zonder centrale
leiding, voor zelfbestuur)
Vissershavenstraat 41, tel: 502706

AGENDA

zondag 18 maart is er in koffiehuis BLAU
in de Blauwe Aanslag vanaf 12.00 uur
een lunch te verkrijgen.
om 16.00 uur is er een optreden
van: "notice to appear"

dond. 22 maart: Den Haag, behande-
ling van de 15%-korting op de uit-
keringen van krakers en woongroe-
pers in de commissie Volkshuisves-
ting. Nadere informatie: werkgroep
stop de 15%-kortingen, tel: 891275
(Kees) of 800128 (Ilse).

vrijd. 23 maart: Delft, Landelijke
Info-dag voor en over woongroepen.
Werk/diskussiegroepen over zelfwerk-
zaamheid en zelfbeheer, inkomsten
van woongroepleden (kortingen e.d.)
en woon/werk-kombinaties. Verder
presentatie van 6 projecten uit
binnen- en buitenland, video's,
stands en een tentoonstelling.

De start is 's morgens om
10 uur tot 12.30u, 's middags van
1.30u tot 5 uur, 's avonds een
forum-diskussie voor de liefhebbers.
Doel is ook actie en bundeling
van belangen ('s avonds kun je
Brokx en de Graaf onder vuur nemen)
Plaats: Aula TH, Mekelweg 1. Toegang
gratis, opgeven: tel. 015-785235.

ANARCHISTENDAGEN BRUSSEL

De internationale dag van de anarchie
in Brussel op 24 maart wordt
niet gehouden op de Sterrenlaan,
zoals we vorige keer schreven,
maar op de Pleinlaan, in Brussel.
Wie mee wil rijden vanuit Den Haag
of zelf vervoer beschikbaar heeft,
even bellen naar Leo: 070-806936,
of Hans: 070-899180.

zond. 25 maart: Landelijk overleg
Kritiese Boekhandels.
Plaats: De Rooie Rat, Oude Gracht 65
Utrecht, 12 uur.

6,7,8 april: Bunkerbuut-tentoonstel-
ling, met video, film, dienstweiger-
info en muziek.
Plaats: Haagse Sociale Academie,
Saffierhorst 105, Den Haag.

zond. 29 april: ZWARTE FESTIVAL
Een half jaar De Zwarte, een jaar
boekhandel De Grote Leegte en een
life-uitzending van de VPRO over
Anarchisme en aktievoeren in Den
Haag. Reden genoeg voor een dag
lang feest: boeken- en info-markt,
optredens, theater, discussies
en 's avonds swingfeest, alles
in de Blauwe Aanslag, Buitenum 214
in Den Haag vanaf 13 uur.
Wie mee wil werken, wil optreden
of groepen weet die zeker moeten
meedoen, geef je op bij De Zwarte!
Meer informatie in Zwarte-special
nr.6, die half april uitkomt.

en 's maandags vanaf 22.00uur

LUBBONOMICS

